

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

63ο έτος
20 Ιουλίου 2020

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2020/C 240/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2020/C 240/02

Υπόθεση C-650/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2020 [αίτηση του Bundespatentgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Royalty Pharma Collection Trust κατά Deutsches Patent- und Markenamt [Προδικαστική παραπομπή – Διανοητική και βιομηχανική ιδιοκτησία – Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 – Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας για τα φάρμακα – Προϋποθέσεις χορηγήσεως – Άρθρο 3, στοιχείο α' – Έννοια «προϊόντος που προστατεύεται με ισχύον κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας» – Κριτήρια αξιολογήσεως]

2

2020/C 240/03

Υπόθεση C-446/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2020 [αίτηση του Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — AGROBET CZ, s.r.o. κατά Finanční úřad pro Středočeský kraj [Προδικαστική παραπομπή – Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Εκπτώση του ΦΠΑ επί των εισροών – Πιστωτικό υπόλοιπο ΦΠΑ – Παρακράτηση του πιστωτικού υπολοίπου, κατόπιν της κινήσεως διαδικασίας φορολογικού ελέγχου – Αίτημα επιστροφής του μέρους του πιστωτικού υπολοίπου το οποίο αφορά τις πράξεις που δεν αποτελούν αντικείμενο της διαδικασίας αυτής – Άρνηση της φορολογικής αρχής]

3

2020/C 240/04

Υπόθεση C-547/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Μαΐου 2020 [αίτηση του Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Dong Yang Electronics Sp. z o.o. κατά Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu [Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Φόρος προστιθεμένης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Άρθρο 44 – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 282/2011 – Άρθρο 11, παράγραφος 1 – Παροχή υπηρεσιών – Τόπος φορολογήσεως – Έννοια του όρου «μόνιμη εγκατάσταση» – Υποκείμενος στον ΦΠΑ – Θυγατρική εταιρίας τρίτου κράτους η οποία βρίσκεται σε κράτος μέλος]

3

2020/C 240/05	Υπόθεση C-560/18 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2020 — Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Βασιλείου της Σουηδίας, Δημοκρατίας της Πολωνίας [Αίτηση αναίρεσως – Πρόσβαση στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων – Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 – Άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση – Εξαίρεσεις από το δικαίωμα προσβάσεως – Εξαίρεση σχετική με την προστασία του σκοπού έρευνας – Έγγραφα τα οποία αφορούν εν εξελίξει διαδικασία λόγω παραβάσεως – Εμπειριστωμένες γνώμες διατυπωθείσες στο πλαίσιο διαδικασίας κοινοποιήσεως βάσει της οδηγίας 98/34/ΕΚ – Αίτηση προσβάσεως – Αρνηση – Γνωστοποίηση των ζητηθέντων εγγράφων κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Γνωστοποίηση – Απαράδεκτο – Έννομο συμφέρον – Διατήρηση του εννόμου συμφέροντος]	4
2020/C 240/06	Υπόθεση C-565/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2020 [αίτηση του Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Société Générale S.A. κατά Agenzia delle Entrate — Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso (Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 63 ΣΛΕΕ – Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων – Φόρος επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών – Πράξεις οι οποίες αφορούν παράγωγα χρηματοπιστωτικά μέσα των οποίων ο υποκείμενος τίτλος έχει εκδοθεί από ημεδαπή εταιρία του κράτους μέλους φορολογήσεως – Φόρος οφειλόμενος ανεξάρτητα από τον τόπο πραγματοποιήσεως της συναλλαγής – Διοικητικές υποχρεώσεις και υποχρεώσεις υποβολής δηλώσεων)	5
2020/C 240/07	Υπόθεση C-584/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2020 [αίτηση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας (Κύπρος) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — D. Z. κατά Blue Air — Airline Management Solutions SRL κ.λπ. [Προδικαστική παραπομπή – Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης – Έλεγχοι των συνόρων, άσυλο και μετανάστευση – Απόφαση 565/2014/ΕΕ – Απλουστευμένο καθεστώς για τον έλεγχο των προσώπων στα εξωτερικά σύνορα – Υπήκοος τρίτης χώρας κάτοχος προσωρινής άδειας διαμονής εκδοθείσας από κράτος μέλος – Άρθρο 3 – Αναγνώριση από τη Βουλγαρία, την Κροατία, την Κύπρο και τη Ρουμανία ορισμένων εγγράφων ως ισοδύναμων με τις εθνικές θεωρήσεις τους – Δυνατότητα επικλήσεως αποφάσεως έναντι κράτους – Άμεσο αποτέλεσμα – Χαρακτηρισμός οντότητας ιδιωτικού δικαίου ως προεκτάσεως του κράτους – Προϋποθέσεις – Κανονισμός (ΕΚ) 562/2006 – Κώδικας συνόρων του Σένγκεν – Άρθρο 13 – Αρνηση εισόδου στο έδαφος κράτους μέλους – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 – Αποζημίωση και παροχή βοήθειας στους επιβάτες αεροπορικών μεταφορών σε περίπτωση αρνήσεως επιβίβασης – Άρθρο 2, στοιχείο ι' – Αρνηση επιβίβασης λόγω προβαλλόμενης ανεπάρκειας των ταξιδιωτικών εγγράφων – Άρθρο 15 – Υποχρεώσεις των αερομεταφορέων έναντι των επιβατών – Μη επιτρεπτό ρηττών παρεκκλίσεως ως προς την ευθύνη τις οποίες προβλέπουν η σύμβαση μεταφοράς ή άλλα έγγραφα]	5
2020/C 240/08	Υπόθεση C-607/18 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2020 — NKT Verwaltungs GmbH, πρώην nkt cables GmbH, NKT A/S, πρώην NKT Holding A/S κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναίρεσως – Ανταγωνισμός – Συμπράξεις – Ευρωπαϊκή αγορά υπόγειων και υποβρύχιων ηλεκτρικών καλωδίων – Κατανομή της αγοράς στο πλαίσιο έργων – Πρόστιμα – Δικαιώματα άμυνας – Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 – Άρθρο 27, παράγραφος 1 – Συμφωνία μεταξύ της ανακoinώσεως των αιτιάσεων και της επίμαχης αποφάσεως – Πρόσβαση στον φάκελο – Ενιάια και διαρκής παράβαση – Βάρος αποδείξεως – Παραμόρφωση των επιχειρημάτων και των αποδεικτικών στοιχείων]	7
2020/C 240/09	Υπόθεση C-615/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2020 [αίτηση του Amtsgericht Kehl (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ποινική δίκη κατά UY (Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών – Οδηγία 2012/13/ΕΕ – Άρθρο 6 – Δικαίωμα ενημέρωσης σχετικά με την ποινική κατηγορία – Ποινική δίωξη για οδήγηση οχήματος χωρίς άδεια οδήγησης – Απαγόρευση οδήγησης που επιβλήθηκε με προγενέστερη ποινική διαταγή της οποίας δεν έλαβε γνώση ο ενδιαφερόμενος – Επίδοση της διαταγής αυτής στον ενδιαφερόμενο μόνο μέσω υποχρεωτικών διορισθέντος αντικλήτου – Απόκτηση ισχύος δεδικασμένου – Ενδεχόμενη αμέλεια του ενδιαφερομένου)	8
2020/C 240/10	Υπόθεση C-627/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2020 [αίτηση του Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Nelson Antunes da Cunha, Lda κατά Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP) [Προδικαστική παραπομπή – Κρατικές ενισχύσεις – Άρθρο 108 ΣΛΕΕ – Καθεστώς ενισχύσεων το οποίο δεν συμβιβάζεται με την εσωτερική αγορά – Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία διατάσσεται η ανάκτηση των παράνομων ενισχύσεων – Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 – Άρθρο 17, παράγραφος 1 – Δεκαετής προθεσμία παραγραφής – Εφαρμογή στις εξουσίες της Επιτροπής για ανάκτηση – Άρθρο 16, παράγραφοι 2 και 3 – Εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει συντομότερη προθεσμία παραγραφής – Αρχή της αποτελεσματικότητας]	8

2020/C 240/11	Υπόθεση C-638/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ρουμανίας [Παράβαση κράτους μέλους – Περιβάλλον – Οδηγία 2008/50/EK – Ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα – Άρθρο 13, παράγραφος 1, και παράρτημα XI – Συστηματική και διαρκής υπέρβαση των οριακών τιμών για τα μικροσωματίδια (ΑΣ ₁₀) στη ζώνη RO32101 (Βουκουρέστι, Ρουμανία) – Άρθρο 23, παράγραφος 1 – Παράρτημα XV – Περίοδος υπερβάσεως «όσο το δυνατόν συντομότερη» – Κατάλληλα μέτρα]	9
2020/C 240/12	Υπόθεση C-641/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 7ης Μαΐου 2020 [αίτηση του Tribunale di Genova (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — LG κ.λπ. κατά Rina SpA, Ente Registro Italiano Navale [Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις – Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 – Άρθρο 1, παράγραφος 1 – Έννοια «αστικών και εμπορικών υποθέσεων» και «διοικητικών υποθέσεων» – Πεδίο εφαρμογής – Δραστηριότητες των νηογυμνών που αναλαμβάνουν την κατάταξη και πιστοποίηση των πλοίων – Acta iure imperii και acta iure gestionis – Προνόμια δημόσιας εξουσίας – Ετεροδικία]	10
2020/C 240/13	Υπόθεση C-661/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2020 [αίτηση του Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — CTT — Correios de Portugal κατά Autoridade Tributária e Aduaneira [Προδικαστική παραπομπή – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/EK – Έκπτωση του φόρου επί των εισροών – Άρθρο 173 – Υποκείμενος στον φόρο ο οποίος πραγματοποιεί τόσο πράξεις παρέχουσες δικαίωμα προς έκπτωση όσο και πράξεις μη παρέχουσες το δικαίωμα αυτό – Μέθοδοι εκπτώσεως – Έκπτωση κατ’ αναλογία – Έκπτωση αναλόγως της χρήσεως – Άρθρα 184 έως 186 – Διακανονισμός των εκπτώσεων – Μεταβολή των στοιχείων που ελήφθησαν υπόψη για τον καθορισμό του ποσού των εκπτώσεων – Πράξη εκροής η οποία είχε εσφαλμένα θεωρηθεί απαλλασσόμενη από τον ΦΠΑ – Εθνικό μέτρο απαγορεύον τη μεταβολή μεθόδου εκπτώσεως για παρελθόντα έτη – Αποσβεστική του δικαιώματος προθεσμία – Αρχές της φορολογικής ουδετερότητας, της ασφάλειας δικαίου, της αποτελεσματικότητας και της αναλογικότητας]	10
2020/C 240/14	Υπόθεση C-667/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2020 [αίτηση του Grondwettelijk Hof (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophones κατά Ministerraad (Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 2009/138/EK – Ασφάλιση νομικής προστασίας – Άρθρο 201 – Δικαίωμα του λήπτη της ασφάλισης να επιλέγει ελεύθερα τον εκπρόσωπό του – Δικαστική διαδικασία – Έννοια – Διαδικασία διαμεσολάβησης)	11
2020/C 240/15	Υπόθεση C-749/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2020 [αίτηση του Cour administrative (Λουξεμβούργο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — B κ.λπ. κατά Administration des contributions directes (Προδικαστική παραπομπή – Άρθρα 49 και 54 ΣΛΕΕ – Ελευθερία εγκατάστασης – Φορολογική νομοθεσία – Φόρος εταιριών – Μητρικές και θυγατρικές εταιρίες – Κάθετη και οριζόντια φορολογική ενοποίηση)	12
2020/C 240/16	Υπόθεση C-772/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2020 [αίτηση του Korkein oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — A κατά B (Προδικαστική παραπομπή – Σήματα – Οδηγία 2008/95/EK – Άρθρο 5, παράγραφος 1 – Άρθρο 5, παράγραφος 3, στοιχεία β’ και γ’ – Προσβολή σήματος – Έννοια της φράσεως «να χρησιμοποιεί στις συναλλαγές» – Προϊόν που τίθεται σε ελεύθερη κυκλοφορία – Εισαγωγή – Αποθήκευση – Κατοχή προϊόντων με σκοπό την εμπορία – Εξαγωγή)	13
2020/C 240/17	Υπόθεση C-797/18 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2020 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναιρέσεως – Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) – Δαπάνες αποκλειόμενες από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από την Ελληνική Δημοκρατία – Κανονισμός (ΕΚ) 1782/2003 – Κανονισμός (ΕΚ) 796/2004 – Κανονισμός (ΕΚ) 1120/2009 – Κανονισμός (ΕΕ) 1306/2013 – Καθεστώς στρεμματικών ενισχύσεων – Έννοια του «μόνιμου βοσκότοπου» – Κατ’ αποκοπήν δημοσιονομικές διορθώσεις – Κανονισμός (ΕΚ) 1698/2005 – Εκτίμηση της επιλεξιμότητας των δαπανών – Διαχειριστική αρχή – Κανονισμός (ΕΚ) 1290/2005 – Δαπάνες καλυπτόμενες από την προθεσμία των 24 μηνών – Κανονισμός (ΕΚ) 817/2004 – Σύστημα αποτελεσματικών, ανάλογων με τις παραβάσεις και αποτρεπτικών κυρώσεων – Μέθοδος υπολογισμού της διόρθωσης]	13
2020/C 240/18	Υπόθεση C-810/18: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2020 [αίτηση του Krajský súd v Trnave (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — DHL Logistics (Slovakia) spol. s r. o. κατά Finančné riaditeľstvo SR [Προδικαστική παραπομπή – Κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 – Τελωνειακή ένωση και κοινό δασμολόγιο – Δασμολογική κατάταξη – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Διάκριση 8525 80 91 – Ψηφιακές φωτογραφικές μηχανές – Βιντεοκάμερες – Ψηφιακή κάμερα βίντεο με δυνατότητα λήψεως και εγγραφής σταθερών εικόνων και ακολουθιών βίντεο με ποιότητα ανάλυσεως χαμηλότερη των 800 × 600 pixel]	14

2020/C 240/19	Υπόθεση C-5/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2020 [αίτηση του Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — «Overgas Mrežhi» AD, Sdruženie s nestopanska tsel «Balgarska gazova asotsiatsia» κατά Komisija za energijno i vodno regulirane (KEVR) (Προδικαστική παραπομπή – Κοινοί κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου – Οδηγία 2009/73/ΕΚ – Άρθρο 3, παράγραφοι 1 έως 3, και άρθρο 41, παράγραφος 16 – Υποχρεώσεις παροχής υπηρεσιών κοινής ωφέλειας – Υποχρεώσεις αποθηκείσεως φυσικού αερίου για τη διασφάλιση του εφοδιασμού και της τακτικής παροχής – Εθνική ρύθμιση προβλέπουσα ότι οι οικονομικές επιβαρύνσεις οι οποίες συνδέονται με τις υποχρεώσεις παροχής υπηρεσιών κοινής ωφέλειας που επιβάλλονται στις επιχειρήσεις φυσικού αερίου μετακυλιούνται στους πελάτες τους – Προϋποθέσεις – Έκδοση πράξεως εθνικής ρυθμιστικής αρχής με την οποία επιβάλλεται υποχρέωση παροχής υπηρεσιών κοινής ωφέλειας – Διαδικασία – Άρθρα 36 και 38 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης)	15
2020/C 240/20	Υπόθεση C-15/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2020 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — A.m.a. — Azienda Municipale Ambiente SpA κατά Consorzio Laziale Rifiuti — Co.La.Ri. (Προδικαστική παραπομπή – Περιβάλλον – Απόβλητα – Οδηγία 1999/31/ΕΚ – Υφιστάμενοι χώροι υγειονομικής ταφής – Περίοδος μέριμνας για τον χώρο υγειονομικής ταφής μετά την παύση λειτουργίας – Παράταση – Κόστος της υγειονομικής ταφής των αποβλήτων – Αρχή «ο ρυπαίων πληρώνει» – Διαχρονική εφαρμογή της οδηγίας)	16
2020/C 240/21	Υπόθεση C-17/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2020 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά των Bouygues travaux publics, Elco construct Bucarest, Welbond armatures [Προδικαστική παραπομπή – Διακινούμενοι εργαζόμενοι – Κοινωνική ασφάλιση – Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 – Εφαρμοστέα νομοθεσία – Άρθρο 14, σημείο 1, στοιχείο α', και σημείο 2, στοιχείο β' – Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 – Άρθρο 12, παράγραφος 1 – Άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο α' – Αποσπασμένοι εργαζόμενοι – Εργαζόμενοι που ασκούν δραστηριότητα σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη – Κανονισμός (ΕΟΚ) 574/72 – Άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο α' – Άρθρο 12α, σημείο 2, στοιχείο α', και σημείο 4, στοιχείο α' – Κανονισμός (ΕΚ) 987/2009 – Άρθρο 19, παράγραφος 2 – Πιστοποιητικά E 101 και A 1 – Δεσμευτική ισχύς – Έκταση – Κοινωνική ασφάλιση – Εργατικό δίκαιο]	17
2020/C 240/22	Υπόθεση C-96/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 7ης Μαΐου 2020 [αίτηση του Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — VO κατά Bezirksshauptmannschaft Tulln [Προδικαστική παραπομπή – Οδικές μεταφορές – Ημέρες εργασίας και ημέρες ανάπαυσης – Ψηφιακοί ταχογράφοι – Κανονισμός (ΕΕ) 165/2014 – Μη καταγραφή ημερών εργασίας επί της κάρτας οδηγού και μη τήρηση φύλλων καταγραφής – Εθνική ρύθμιση προβλέπουσα υπό τις συνθήκες αυτές την υποχρέωση του οδηγού να επιδεικνύει βεβαίωση του εργοδότη του – Κύρος του εντύπου που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της αποφάσεως 2009/959/ΕΕ]	17
2020/C 240/23	Υπόθεση C-148/19 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Μαΐου 2020 — BTB Holding Investments SA, Duferco Participations Holding SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Foreign Strategic Investments Holding (FSIH) (Αίτηση αναιρέσεως – Κρατικές ενισχύσεις – Περιφερειακές ενισχύσεις χορηγηθείσες στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα – Απόφαση κηρύσσουσα τις ενισχύσεις μη συμβατές με την κοινή αγορά – Έννοια της «κρατικής ενισχύσεως» – Πλεονέκτημα – Κριτήριο του ιδιώτη επιχειρηματία – Πρόδηλη πλάνη – Βάρος αποδείξεως – Όρια του δικαστικού ελέγχου)	18
2020/C 240/24	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-168/19 και C-169/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2020 [αίτηση του Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale Per la Regione Puglia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — HB (C-168/19), IC (C-169/19) κατά Istituto nazionale della previdenza sociale (Προδικαστική παραπομπή – Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων – Άρθρο 21 ΣΛΕΕ – Αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων λόγω ιθαγένειας – Άρθρο 18 ΣΛΕΕ – Σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας – Εργαζόμενοι του δημόσιου τομέα – Συνταξιούχος που κατοικεί σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο που του καταβάλλει σύνταξη γήρατος και ο οποίος δεν έχει την ιθαγένεια του κράτους μέλους κατοικίας – Φόρος εισοδήματος – Προβαλλόμενη απώλεια φορολογικών πλεονεκτημάτων – Προβαλλόμενο εμπόδιο στην ελεύθερη κυκλοφορία και προβαλλόμενη δυσμενής διάκριση)	19
2020/C 240/25	Υπόθεση C-184/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2020 [αίτηση του Curtea de Apel București (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Hecta Viticol SRL κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați (Προδικαστική παραπομπή – Οδηγίες 92/83/ΕΟΚ και 92/84/ΕΟΚ – Συντελεστές ειδικών φόρων κατανάλωσης για το κρασί και για τα παρασκευαζόμενα με ζύμωση απλά ποτά, εκτός του κρασιού και της μπίρας – Διαφοροποιημένοι συντελεστές ειδικών φόρων κατανάλωσης – Αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης)	19

2020/C 240/26	Υπόθεση C-189/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2020 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Spenner GmbH & Co. KG κατά Bundesrepublik Deutschland (Προδικαστική παραπομπή – Περιβάλλον – Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Οδηγία 2003/87/ΕΚ – Άρθρο 10α – Μεταβατικό καθεστώς δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων – Απόφαση 2011/278/ΕΕ – Άρθρο 9 – Προσδιορισμός του ιστορικού επιπέδου δραστηριότητας – Σημαντική μεταβολή της παραγωγικής ικανότητας εγκαταστάσεως η οποία επήλθε πριν από την περίοδο αναφοράς – Προσδιορισμός της κρίσιμης περιόδου αναφοράς)	20
2020/C 240/27	Υπόθεση C-191/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2020 [αίτηση του Landgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — OI κατά Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo SA [Προδικαστική παραπομπή – Αεροπορικές μεταφορές – Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 – Αποζημίωση των επιβατών αεροπορικών μεταφορών σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης – Άρνηση επιβίβασης – Ματαίωση – Πτήση με ανταπόκριση – Τροποποίηση της κράτησης που αφορά μία από τις πτήσεις που συνθέτουν την αεροπορική μεταφορά παρά τη θέληση του επιβάτη – Άφιξη του επιβάτη στον τελικό προορισμό του χωρίς καθυστέρηση]	21
2020/C 240/28	Υπόθεση C-208/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2020 [αίτηση του Landesgericht für Zivilrechtssachen Graz (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — NK κατά MS, AS (Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Δικαιώματα των καταναλωτών – Οδηγία 2011/83/ΕΕ – Πεδίο εφαρμογής – Άρθρο 3, παράγραφος 3, στοιχείο στ' – Έννοια των «συμβάσεων για την κατασκευή νέων κτηρίων» – Άρθρο 16, στοιχείο γ' – Έννοια των «αγαθών που κατασκευάζονται σύμφωνα με τις προδιαγραφές του καταναλωτή ή σαφώς εξατομικευμένων» – Σύμβαση μεταξύ αρχιτέκτονα και καταναλωτή για την εκπόνηση σχεδίου νέας μονοκατοικίας)	21
2020/C 240/29	Υπόθεση C-211/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2020 [αίτηση του Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — UO κατά Készenléti Rendőrség (Προδικαστική παραπομπή – Κοινωνική πολιτική – Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων – Οδηγία 2003/88/ΕΚ – Πεδίο εφαρμογής – Εξαίρεση – Άρθρο 1, παράγραφος 3 – Οδηγία 89/391/ΕΟΚ – Άρθρο 2, παράγραφος 2 – Δραστηριότητες των μονάδων επέμβασης της αστυνομίας)	22
2020/C 240/30	Υπόθεση C-258/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2020 [αίτηση του Kúria (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Προδικαστική παραπομπή – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας – Οδηγία 77/388/ΕΟΚ – Άρθρο 10, παράγραφος 2, πρώτο και τρίτο εδάφιο, άρθρο 17, παράγραφος 1, και άρθρο 18, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Άρθρο 63, άρθρο 64, παράγραφος 1, άρθρο 66, πρώτο εδάφιο, στοιχεία α' έως γ', άρθρο 167 και άρθρο 179, πρώτο εδάφιο – Παροχή υπηρεσιών που πραγματοποιήθηκε πριν από την προσχώρηση της Ουγγαρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση – Ακριβής καθορισμός του τιμήματος για την εν λόγω παροχή υπηρεσιών, ο οποίος έλαβε χώρα μετά την προσχώρηση – Έκδοση του σχετικού με την εν λόγω παροχή υπηρεσιών τιμολογίου και εξόφλησή του μετά την προσχώρηση – Αποκλεισμός της άσκησης του δικαιώματος προς έκπτωση του ΦΠΑ βάσει του εν λόγω τιμολογίου λόγω παραγραφής – Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου)	23
2020/C 240/31	Υπόθεση C-263/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2020 [αίτηση του Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — T-Systems Magyarországi Zrt., BKK Budapesti Közlekedési Központ Zrt. κατά Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (Προδικαστική παραπομπή – Δημόσιες συμβάσεις – Σύναψη δημοσίων συμβάσεων – Οδηγία 2014/24/ΕΕ – Άρθρο 1, παράγραφος 2, και άρθρο 72 – Οδηγία 2014/25/ΕΕ – Άρθρο 1, παράγραφος 2, και άρθρο 89 – Διαδικασίες προσφυγής στον τομέα της συνάψεως συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων – Οδηγία 89/665/ΕΟΚ – Άρθρο 2ε, παράγραφος 2 – Διαδικασίες συνάψεως των συμβάσεων φορέων οι οποίοι λειτουργούν στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών – Οδηγία 92/13/ΕΟΚ – Άρθρο 2ε, παράγραφος 2 – Τροποποιήσεις συμβάσεως συναφθείσας κατόπιν διαδικασίας δημόσιου διαγωνισμού – Μη διεξαγωγή νέας διαδικασίας διαγωνισμού – Πρόστιμα τα οποία επιβάλλονται στην αναθέτουσα αρχή και τον ανάδοχο της συμβάσεως – Αρχή της αναλογικότητας)	23
2020/C 240/32	Υπόθεση C-266/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2020 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — EIS GmbH κατά TO (Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Οδηγία 2011/83/ΕΕ – Άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχεία γ' και η', και παράγραφος 4 – Παράρτημα I, τμήμα Α – Δικαίωμα υπαναχώρησης – Πληροφορίες που πρέπει να παρέχει ο έμπορος σχετικά με τις προϋποθέσεις, την προθεσμία και τη διαδικασία άσκησης του δικαιώματος υπαναχώρησης – Υποχρέωση του εμπόρου να γνωστοποιεί τον αριθμό τηλεφώνου του «έναν υπάρχει» – Περιεχόμενο)	24

2020/C 240/33	Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-267/19 και C-323/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 7ης Μαΐου 2020 [αιτήσεις του Trgovački sud u Zagrebu (Κροατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — PARKING d.o.o. κατά SAWAL d.o.o. (C-267/19), Interplastics s. r. o. κατά Letificio d.o.o. (C-323/19) [Προδικαστική παραπομπή – Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 – Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις – Συμβολαιογράφοι ενεργούντες στο πλαίσιο διαδικασιών αναγκαστικής εκτέλεσης που κινούνται επί τη βάση εγγράφου το οποίο αποτελεί πλήρη απόδειξη – Διαδικασία που δεν διεξάγεται κατ' αντιμωλιαν – Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων – Άρθρο 18 ΣΛΕΕ – Δικαίωμα σε δίκαιη δίκη – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης]	25
2020/C 240/34	Υπόθεση C-276/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας [Παράβαση κράτους μέλους – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/EK – Παρεκκλίσεις – Μέτρα απλούστευσης και πρόληψης της φοροδιαφυγής ή της φοροαποφυγής – Άρθρο 395, παράγραφος 2 – Υποχρέωση των κρατών μελών να κοινοποιούν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τα ειδικά μέτρα που αποσκοπούν στην απλούστευση της εισπραξής του ΦΠΑ – Ουσιώδης τροποποίηση του αρχικώς κοινοποιηθέντος μέτρου]	26
2020/C 240/35	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-924/19 PPU και C-925/19 PPU: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 14ης Μαΐου 2020 [αιτήσεις του Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — FMS, FNZ (C-924/19 PPU), SA και SA junior (C-925/19 PPU) κατά Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság (Προδικαστική παραπομπή – Πολιτική ασύλου και μετανάστευσης – Οδηγία 2013/32/ΕΕ – Αίτηση διεθνούς προστασίας – Άρθρο 33, παράγραφος 2 – Λόγοι απαραδέκτου – Άρθρο 40 – Μεταγενέστερες αιτήσεις – Άρθρο 43 – Διαδικασίες στα σύνορα – Οδηγία 2013/33/ΕΕ – Άρθρο 2, στοιχείο η', και άρθρα 8 και 9 – Κράτηση – Νομιμότητα – Οδηγία 2008/115/ΕΕ – Άρθρο 13 – Αποτελεσματικά μέσα ένομης προστασίας – Άρθρο 15 – Κράτηση – Νομιμότητα – Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης)	26
Γενικό Δικαστήριο		
2020/C 240/36	Υπόθεση T-310/20: Προσφυγή της 28ης Μαΐου 2020 — Comercializadora Eloro κατά EUIPO — Zumex Group (JUMEX)	29
2020/C 240/37	Υπόθεση T-311/20: Προσφυγή της 26ης Μαΐου 2020 — France Agro κατά EUIPO — Chafay (Choumicha Saveurs)	29
2020/C 240/38	Υπόθεση T-317/20: Προσφυγή της 27ης Μαΐου 2020 — EnergieVerbund Dresden κατά Επιτροπής	30
2020/C 240/39	Υπόθεση T-318/20: Προσφυγή της 27ης Μαΐου 2020 — eins energie in sachsen κατά Επιτροπής	31
2020/C 240/40	Υπόθεση T-319/20: Προσφυγή της 27ης Μαΐου 2020 — GGEW κατά Επιτροπής	31
2020/C 240/41	Υπόθεση T-323/20: Προσφυγή της 27ης Μαΐου 2020 — Hell Energy Magyarorszáგ κατά EUIPO (HELL)	32
2020/C 240/42	Υπόθεση T-327/20: Προσφυγή της 28ης Μαΐου 2020 — Group Nivelles κατά EUIPO — Easy Sanitary Solutions (Σιφόνιο ντους)	32
2020/C 240/43	Υπόθεση T-328/20: Προσφυγή της 29ης Μαΐου 2020 — Electrodomesticos Taurus κατά EUIPO — Shenzhen Aukey E-Business (AICOOK)	33
2020/C 240/44	Υπόθεση T-336/20: Προσφυγή της 30ής Μαΐου 2020 — Hypo Vorarlberg Bank κατά ΕΣΕ	34
2020/C 240/45	Υπόθεση T-339/20: Προσφυγή της 2ας Ιουνίου 2020 — Portigon κατά ΕΣΕ	34
2020/C 240/46	Υπόθεση T-590/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2020 — Αντωνακόπουλος κατά Κοινοβουλίου	36
2020/C 240/47	Υπόθεση T-591/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2020 — ZD κατά Κοινοβουλίου	36
2020/C 240/48	Υπόθεση T-603/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2020 — ZE κατά Κοινοβουλίου	36

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2020/C 240/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 230 της 13.7.2020

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 222 της 6.7.2020

EE C 215 της 29.6.2020

EE C 209 της 22.6.2020

EE C 201 της 15.6.2020

EE C 191 της 8.6.2020

EE C 175 της 25.5.2020

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2020 [αίτηση του Bundespatentgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Royalty Pharma Collection Trust κατά Deutsches Patent- und Markenamt

(Υπόθεση C-650/17) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Διανοητική και βιομηχανική ιδιοκτησία – Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 – Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας για τα φάρμακα – Προϋποθέσεις χορηγήσεως – Άρθρο 3, στοιχείο α' – Έννοια «προϊόντος που προστατεύεται με ισχύον κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας» – Κριτήρια αξιολογήσεως]

(2020/C 240/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundespatentgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Royalty Pharma Collection Trust

κατά

Deutsches Patent- und Markenamt

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 3, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα, έχει την έννοια ότι ένα προϊόν προστατεύεται με ισχύον κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, οσάκις ανταποκρίνεται σε γενικό λειτουργικό ορισμό που χρησιμοποιείται σε κάποια από τις αξιώσεις του κύριου διπλώματος ευρεσιτεχνίας και εμπίπτει κατά λογική αναγκαιότητα στην εφεύρεση η οποία καλύπτεται από το δίπλωμα αυτό, χωρίς εντούτοις να εξατομικεύεται ως συγκεκριμένη εφαρμογή του θεωρητικού υποβάθρου του εν λόγω διπλώματος ευρεσιτεχνίας, εφόσον μπορεί, υπό το φως του συνόλου των στοιχείων που έχουν καταστεί γνωστά με το ίδιο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, να ταυτοποιηθεί κατά τρόπο εξειδικευμένο από τον ειδικό του κλάδου, βάσει των γενικών γνώσεων του στον οικείο τομέα κατά την ημερομηνία καταθέσεως ή την ημερομηνία προτεραιότητας του κύριου διπλώματος ευρεσιτεχνίας και της υπάρχουσας στάθμης της τεχνικής κατά την ίδια ημερομηνία.
- 2) Το άρθρο 3, στοιχείο α', του κανονισμού 469/2009 έχει την έννοια ότι ένα προϊόν δεν προστατεύεται με ισχύον κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, οσάκις, μολονότι εμπίπτει στον λειτουργικό ορισμό που δίδεται με τις αξιώσεις του διπλώματος αυτού, αναπτύχθηκε μετά την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως του κυρίου διπλώματος ευρεσιτεχνίας, κατόπιν αυτοτελούς εφευρετικής δραστηριότητας.

(¹) EE C 52 της 12.2.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2020 [αίτηση του Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — AGROBET CZ, s.r.o. κατά Finanční úřad pro Středočeský kraj

(Υπόθεση C-446/18) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Έκπτωση του ΦΠΑ επί των εισροών – Πιστωτικό υπόλοιπο ΦΠΑ – Παρακράτηση του πιστωτικού υπολοίπου, κατόπιν της κινήσεως διαδικασίας φορολογικού ελέγχου – Αίτημα επιστροφής του μέρους του πιστωτικού υπολοίπου το οποίο αφορά τις πράξεις που δεν αποτελούν αντικείμενο της διαδικασίας αυτής – Άρνηση της φορολογικής αρχής]

(2020/C 240/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší správní soud

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

AGROBET CZ, s.r.o.

κατά

Finanční úřad pro Středočeský kraj

Διατακτικό

Τα άρθρα 179, 183 και 273 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, ερμηνευόμενα με γνώμονα την αρχή της φορολογικής ουδετερότητας, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία δεν προβλέπει τη δυνατότητα της φορολογικής αρχής να δεχθεί, πριν από την ολοκλήρωση φορολογικού ελέγχου σχετικού με δήλωση φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) στην οποία εμφανίζεται πιστωτικό υπόλοιπο για συγκεκριμένη φορολογική περίοδο, την επιστροφή του μέρους του πιστωτικού αυτού υπολοίπου το οποίο αφορά τις πράξεις που δεν αποτελούν αντικείμενο της διαδικασίας αυτής κατά τον χρόνο κινήσεώς της, εφόσον δεν είναι δυνατό να προσδιοριστεί με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία ότι ένα πιστωτικό υπόλοιπο ΦΠΑ, του οποίου το ποσό μπορεί ενδεχομένως να είναι μικρότερο από αυτό το οποίο αφορά τις πράξεις που δεν αποτελούν αντικείμενο της εν λόγω διαδικασίας, θα εξακολουθήσει να υφίσταται ανεξαρτήτως της εκβάσεως της διαδικασίας αυτής, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

⁽¹⁾ ΕΕ C 328 της 17.9.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Μαΐου 2020 [αίτηση του Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Dong Yang Electronics Sp. z o.o. κατά Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

(Υπόθεση C-547/18) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Άρθρο 44 – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 282/2011 – Άρθρο 11, παράγραφος 1 – Παροχή υπηρεσιών – Τόπος φορολογήσεως – Έννοια του όρου «μόνιμη εγκατάσταση» – Υποκείμενος στον ΦΠΑ – Θυγατρική εταιρία τρίτου κράτους η οποία βρίσκεται σε κράτος μέλος]

(2020/C 240/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Dong Yang Electronics Sp. z o.o.

κατά

Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Διατακτικό

Το άρθρο 44 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2008/8/EK του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 2008, καθώς και το άρθρο 11, παράγραφος 1, και το άρθρο 22, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 282/2011 του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2011, για τη θέσπιση μέτρων εφαρμογής της οδηγίας 2006/112, έχουν την έννοια, αφενός, ότι ο παρέχων υπηρεσίες δεν μπορεί να συναγάγει ότι μια εδρεύουσα σε τρίτο κράτος εταιρία έχει μόνιμη εγκατάσταση στο έδαφος κράτους μέλους απλώς και μόνον από το γεγονός ότι η εταιρία αυτή διαθέτει θυγατρική στο εν λόγω κράτος μέλος και, αφετέρου, ότι ο παρέχων υπηρεσίες δεν υποχρεούται, προκειμένου να εξακριβώσει εάν συντρέχει τέτοια περίπτωση, να πληροφορηθεί τις συμβατικές σχέσεις μεταξύ των δύο εταιριών.

(¹) ΕΕ C 44 της 04.02.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2020 — Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Βασιλείου της Σουηδίας, Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-560/18 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως – Πρόσβαση στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων – Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 – Άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση – Εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως – Εξαίρεση σχετική με την προστασία του σκοπού έρευνας – Έγγραφα τα οποία αφορούν εν εξελίξει διαδικασία λόγω παραβάσεως – Εμπειριστατωμένες γνώμες διατυπωθείσες στο πλαίσιο διαδικασίας κοινοποίησεως βάσει της οδηγίας 98/34/EK – Αίτηση προσβάσεως – Άρνηση – Γνωστοποίηση των ζητηθέντων εγγράφων κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Γνωστοποίηση – Απαράδεκτο – Έννομο συμφέρον – Διατήρηση του εννόμου συμφέροντος]

(2020/C 240/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych (εκπρόσωπος: P. Hoffman, adwokat)

Λοιποί διάδικοι: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Κωνσταντινίδης και A. Spina), Βασιλείο της Σουηδίας (C. Meyer-Seitz A. Falk, H. Shev, J. Lundberg και H. Eklinder), Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: D. Lutostańska και M. Kamejsza-Kozłowska)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Η Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych φέρει τα δικαστικά έξοδά της και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 3) Το Βασιλείο της Σουηδίας και η Δημοκρατία της Πολωνίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 112 της 25.3.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2020 [αίτηση του Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Société Générale S.A. κατά Agenzia delle Entrate — Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso

(Υπόθεση C-565/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 63 ΣΛΕΕ – Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων – Φόρος επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών – Πράξεις οι οποίες αφορούν παράγωγα χρηματοπιστωτικά μέσα των οποίων ο υποκείμενος τίτλος έχει εκδοθεί από ημεδαπή εταιρία του κράτους μέλους φορολογήσεως – Φόρος οφειλόμενος ανεξάρτητα από τον τόπο πραγματοποίησης της συναλλαγής – Διοικητικές υποχρεώσεις και υποχρεώσεις υποβολής δηλώσεων)

(2020/C 240/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Société Générale S.A.

κατά

Agenzia delle Entrate — Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso

Διατακτικό

Το άρθρο 63 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους με την οποία επιβάλλεται φόρος επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών με αντικείμενο παράγωγα χρηματοπιστωτικά μέσα ο οποίος βαρύνει τους συμβαλλομένους ανεξαρτήτως του τόπου όπου πραγματοποιήθηκε η συναλλαγή ή του κράτους εγκαταστάσεως των συμβαλλομένων και του ενδεχόμενου ενδιαμέσου που μεσολαβεί στην εκτέλεσή της, εφόσον ο υποκείμενος τίτλος των μέσων αυτών έχει εκδοθεί από εταιρία εγκατεστημένη εντός του ως άνω κράτους μέλους. Οι διοικητικές υποχρεώσεις και οι υποχρεώσεις υποβολής δηλώσεων οι οποίες συνοδεύουν τον φόρο αυτόν και βαρύνουν τους εγκατεστημένους στην αλλοδαπή φορείς δεν πρέπει, ωστόσο, να υπερβαίνουν το αναγκαίο για την είσπραξη του φόρου αυτού μέτρο.

⁽¹⁾ EE C 436 της 3.12.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2020 [αίτηση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας (Κύπρος) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — D. Z. κατά Blue Air — Airline Management Solutions SRL κ.λπ.

(Υπόθεση C-584/18) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης – Έλεγχοι των συνόρων, άσυλο και μετανάστευση – Απόφαση 565/2014/ΕΕ – Απλουστευμένο καθεστώς για τον έλεγχο των προσώπων στα εξωτερικά σύνορα – Υπήκοος τρίτης χώρας κάτοχος προσωρινής άδειας διαμονής εκδοθείσας από κράτος μέλος – Άρθρο 3 – Αναγνώριση από τη Βουλγαρία, την Κροατία, την Κύπρο και τη Ρουμανία ορισμένων εγγράφων ως ισοδύναμων με τις εθνικές θεωρήσεις τους – Δυνατότητα επικλήσεως απόφασης έναντι κράτους – Άμεσο αποτέλεσμα – Χαρακτηρισμός οντότητας ιδιωτικού δικαίου ως προεκτάσεως του κράτους – Προϋποθέσεις – Κανονισμός (ΕΚ) 562/2006 – Κώδικας συνόρων του Σένγκεν – Άρθρο 13 – Άρνηση εισόδου στο έδαφος κράτους μέλους – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 – Αποζημίωση και παροχή βοήθειας στους επιβάτες αεροπορικών μεταφορών σε περίπτωση αρνήσεως επιβίβασης – Άρθρο 2, στοιχείο ι' – Άρνηση επιβίβασης λόγω προβαλλόμενης ανεπάρκειας των ταξιδιωτικών εγγράφων – Άρθρο 15 – Υποχρεώσεις των αερομεταφορέων έναντι των επιβατών – Μη επιτρεπτό ρητρών παρεκκλίσεως ως προς την ευθύνη τις οποίες προβλέπουν η σύμβαση μεταφοράς ή άλλα έγγραφα]

(2020/C 240/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

D. Z.

κατά

Blue Air — Airline Management Solutions SRL κ.λπ.

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως 565/2014/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για την εισαγωγή απλουστευμένου καθεστώτος για τον έλεγχο των προσώπων στα εξωτερικά σύνορα, βασιζόμενου στη μονομερή αναγνώριση από τη Βουλγαρία, την Κροατία, την Κύπρο και τη Ρουμανία ορισμένων εγγράφων ως ισοδύναμων με τις εθνικές τους θεωρήσεις για διέλευση ή για πρόθεση παραμονής στην επικράτειά τους η οποία δεν υπερβαίνει τις 90 ημέρες εντός οιασδήποτε περιόδου 180 ημερών, και για την κατάργηση των αποφάσεων αριθ. 895/2006/ΕΚ και αριθ. 582/2008/ΕΚ, έχει την έννοια ότι αναπτύσσει άμεσο αποτέλεσμα και δημιουργεί, υπέρ των υπηκόων τρίτων χωρών, δικαιώματα τα οποία αυτοί δύνανται να επικαλούνται έναντι του κράτους μέλους προορισμού, ιδίως το δικαίωμα να μην απαιτείται θεώρηση για την είσοδό τους στο έδαφος του κράτους μέλους αυτού στην περίπτωση κατά την οποία είναι κάτοχοι θεωρήσεως εισόδου ή άδειας διαμονής περιλαμβανόμενης στον κατάλογο των εγγράφων τα οποία το εν λόγω κράτος μέλος έχει δεσμευθεί να αναγνωρίζει συμφώνως προς την ως άνω απόφαση.
- 2) Το δικαίο της Ένωσης έχει την έννοια ότι αερομεταφορέας ο οποίος, είτε ο ίδιος είτε μέσω των εξουσιοδοτημένων και εντεταλμένων αντιπροσώπων του στον αερολιμένα του κράτους μέλους αναχωρήσεως, αρνείται την επιβίβαση επιβάτη, κατ' επίκληση της αρνήσεως των αρχών του κράτους μέλους προορισμού να επιτρέψουν την είσοδο του εν λόγω επιβάτη σε αυτό το κράτος, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ενεργεί ως προέκταση του εν λόγω κράτους, με αποτέλεσμα ο θιγόμενος επιβάτης να μη δύναται να επικαλεστεί έναντι του αερομεταφορέα την απόφαση 565/2014 ενώπιον δικαστηρίου του κράτους μέλους αναχωρήσεως, προκειμένου να αποζημιωθεί λόγω προσβολής του δικαιώματός του να εισέλθει στο έδαφος του κράτους μέλους προορισμού χωρίς να είναι κάτοχος θεωρήσεως εκδοθείσας από το τελευταίο αυτό κράτος.
- 3) Το δικαίο της Ένωσης, ιδίως δε το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 610/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει σε αερομεταφορέα να αρνηθεί την επιβίβαση υπηκόου τρίτης χώρας, κατ' επίκληση αρνήσεως των αρχών του κράτους μέλους προορισμού να επιτρέψουν στον υπήκοο αυτό την είσοδο στο έδαφος του εν λόγω κράτους, χωρίς η άρνηση εισόδου να έχει αποτελέσει αντικείμενο γραπτής και αιτιολογημένης αποφάσεως, κοινοποιηθείσας προηγουμένως στον ενδιαφερόμενο.
- 4) Ο κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91, ιδίως δε το άρθρο 2, στοιχείο ι', έχει την έννοια ότι, στην περίπτωση που αερομεταφορέας αρνηθεί σε επιβάτη την επιβίβαση με την αιτιολογία ότι επέδειξε ανεπαρκή ταξιδιωτικά έγγραφα, η ως άνω άρνηση δεν στερεί, αυτή καθαυτή, τον συγκεκριμένο επιβάτη από την προστασία που προβλέπει ο εν λόγω κανονισμός. Σε περίπτωση ένδικης αμφισβήτησεως εκ μέρους του επιβάτη, εναπόκειται εν τέλει στο αρμόδιο δικαστήριο να εκτιμήσει, λαμβάνοντας υπόψη τις περιστάσεις της συγκεκριμένης περιπτώσεως, κατά πόσον η άρνηση δικαιολογούνταν ή όχι από σοβαρό λόγο κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.
- 5) Ο κανονισμός 261/2004, ιδίως δε το άρθρο 15, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρήτρα εφαρμοστέα έναντι των επιβατών και περιλαμβανόμενη στους εκ των προτέρων δημοσιευμένους γενικούς όρους σχετικά με τον τρόπο λειτουργίας ή την παροχή υπηρεσιών αερομεταφορέα, η οποία περιορίζει ή αποκλείει την ευθύνη του τελευταίου σε περίπτωση αρνήσεως επιβίβασεως επιβάτη λόγω προβαλλόμενης ανεπάρκειας των ταξιδιωτικών του εγγράφων, στερώντας, κατά τον τρόπο αυτό, τον εν λόγω επιβάτη από τυχόν δικαίωμά του σε αποζημίωση.

(¹) ΕΕ C 445 της 10.12.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2020 — NKT Verwaltungs GmbH, πρώην nkt cables GmbH, NKT A/S, πρώην NKT Holding A/S κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-607/18 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσης – Ανταγωνισμός – Συμπράξεις – Ευρωπαϊκή αγορά υπόγειων και υποβρύχιων ηλεκτρικών καλωδίων – Κατανομή της αγοράς στο πλαίσιο έργων – Πρόστιμα – Δικαιώματα άμυνας – Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 – Άρθρο 27, παράγραφος 1 – Συμφωνία μεταξύ της ανακοίνωσης των αιτιάσεων και της επίμαχης αποφάσεως – Πρόσβαση στον φάκελο – Ενιαία και διαρκής παράβαση – Βάρος αποδείξεως – Παραμόρφωση των επιχειρημάτων και των αποδεικτικών στοιχείων]

(2020/C 240/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσούμενοι: NKT Verwaltungs GmbH, πρώην nkt cables GmbH, NKT A/S, πρώην NKT Holding A/S (εκπρόσωποι: M. Kofmann και B. Creve, advokater)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. van Vliet, S. Baches Opi και T. Franchoo)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρεί το σημείο 1 του διατακτικού της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 12ης Ιουλίου 2018, NKT Verwaltungs και NKT κατά Επιτροπής (T-447/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:443), καθόσον με αυτό το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της NKT Verwaltungs GmbH και της NKT A/S με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C(2014) 2139 τελικό της Επιτροπής, της 2ας Απριλίου 2014, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 [ΣΔΕΕ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση ΑΤ.39610 — Ηλεκτρικά καλώδια), καθόσον με την απόφαση αυτή οι εν λόγω εταιρίες κρίνονται υπεύθυνες για παράβαση του άρθρου 101 ΣΔΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992, κατά το μέτρο που η παράβαση αυτή συνίσταται, πρώτον, σε συμπεριφορά συνδεόμενη με πωλήσεις σε χώρες μη ανήκουσες στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ), δεύτερον, σε μια από κοινού άρνηση παροχής εξαρτημάτων και τεχνικής συνδρομής σε ανταγωνιστές που δεν μετείχαν στην επίμαχη σύμπραξη και, τρίτον, όσον αφορά την περίοδο από 3 Ιουλίου 2002 έως 21 Νοεμβρίου 2002, στην ανάθεση έργων σε σχέση με υπόγεια ηλεκτρικά καλώδια εντός του ΕΟΧ.
- 2) Αναρεί το σημείο 1 του διατακτικού της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 12ης Ιουλίου 2018, NKT Verwaltungs και NKT κατά Επιτροπής (T-447/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:443), καθόσον με αυτό το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το αίτημα της NKT Verwaltungs GmbH και της NKT A/S περί μειώσεως του ποσού του προστίμου που τους επιβλήθηκε, και αναρεί επίσης και το σημείο 2 του διατακτικού της ίδιας αποφάσεως.
- 3) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης κατά τα λοιπά.
- 4) Ακυρώνει την απόφαση C(2014) 2139 τελικό, καθόσον με αυτήν η NKT Verwaltungs GmbH, πρώην nkt cables GmbH, και η NKT A/S, πρώην NKT Holding A/S, κρίνονται υπεύθυνες για παράβαση του άρθρου 101 ΣΔΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992, κατά το μέτρο που η παράβαση αυτή συνίσταται, πρώτον, σε συμπεριφορά συνδεόμενη με πωλήσεις σε χώρες μη ανήκουσες στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ), δεύτερον, σε μια από κοινού άρνηση παροχής εξαρτημάτων και τεχνικής συνδρομής σε ανταγωνιστές που δεν μετείχαν στην επίμαχη σύμπραξη και, τρίτον, όσον αφορά την περίοδο από 3 Ιουλίου 2002 έως 21 Νοεμβρίου 2002, στην ανάθεση έργων σε σχέση με υπόγεια ηλεκτρικά καλώδια εντός του ΕΟΧ.
- 5) Το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην NKT Verwaltungs GmbH, πρώην nkt cables GmbH, και στην NKT A/S, πρώην NKT Holding A/S, με το άρθρο 2, στοιχείο ε', της αποφάσεως C(2014) 2139 τελικό, ορίζεται στα 3 687 000 ευρώ.
- 6) Η NKT Verwaltungs GmbH, η NKT A/S και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, τόσο της πρωτόδικης όσο και της ανααιρετικής διαδικασίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 427 της 26.11.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2020 [αίτηση του Amtsgericht Kehl (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ποινική δίκη κατά UY

(Υπόθεση C-615/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών – Οδηγία 2012/13/ΕΕ – Άρθρο 6 – Δικαίωμα ενημέρωσης σχετικά με την ποινική κατηγορία – Ποινική δίωξη για οδήγηση οχήματος χωρίς άδεια οδήγησης – Απαγόρευση οδήγησης που επιβλήθηκε με προγενέστερη ποινική διαταγή της οποίας δεν έλαβε γνώση ο ενδιαφερόμενος – Επίδοση της διαταγής αυτής στον ενδιαφερόμενο μόνο μέσω υποχρεωτικώς διορισθέντος αντικλήτου – Απόκτηση ισχύος δεδικασμένου – Ενδεχόμενη αμέλεια του ενδιαφερομένου)

(2020/C 240/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Kehl

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

UY

παρισταμένης της: Staatsanwaltschaft Offenburg

Διατακτικό

Το άρθρο 6 της οδηγίας 2012/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών, έχει την έννοια ότι:

- δεν αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους βάσει της οποίας η προθεσμία των δύο εβδομάδων για την προβολή αντιρρήσεων κατά διαταγής με την οποία επιβλήθηκε σε ένα πρόσωπο απαγόρευση οδήγησης αρχίζει να τρέχει από την επίδοσή της στον αντικλήτο του προσώπου αυτού, εφόσον, από τη στιγμή κατά την οποία το εν λόγω πρόσωπο λαμβάνει γνώση της διαταγής, διαθέτει πράγματι προθεσμία δύο εβδομάδων για να προβάλει αντιρρήσεις κατ' αυτής, ενδεχομένως κατόπιν ή στο πλαίσιο διαδικασίας επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, χωρίς να οφείλει να καταδείξει ότι προέβη στις αναγκαίες ενέργειες προκειμένου να ενημερωθεί το ταχύτερο δυνατόν από τον αντικλήτο του σχετικά με την ύπαρξη της εν λόγω διαταγής, και εφόσον η παραγωγή των αποτελεσμάτων της διαταγής αναστέλλεται κατά τη διάρκεια της ως άνω προθεσμίας,
- αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους βάσει της οποίας ένα πρόσωπο που διαμένει σε άλλο κράτος μέλος τιμωρείται ποινικώς εάν δεν συμμορφωθεί με διαταγή –από την ημερομηνία κατά την οποία αυτή αποκτά ισχύ δεδικασμένου– με την οποία του επιβλήθηκε απαγόρευση οδήγησης, έστω και αν το πρόσωπο αυτό αγνοούσε την ύπαρξη της εν λόγω διαταγής κατά τον χρόνο κατά τον οποίο παραβίασε την απαγόρευση οδήγησης που επιβλήθηκε με αυτήν.

⁽¹⁾ ΕΕ C 445 της 10.12.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2020 [αίτηση του Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Nelson Antunes da Cunha, Lda κατά Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

(Υπόθεση C-627/18) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Κρατικές ενισχύσεις – Άρθρο 108 ΣΛΕΕ – Καθεστώς ενισχύσεων το οποίο δεν συμβιβάζεται με την εσωτερική αγορά – Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία διατάσσεται η ανάκτηση των παράνομων ενισχύσεων – Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 – Άρθρο 17, παράγραφος 1 – Δεκαετής προθεσμία παραγραφής – Εφαρμογή στις εξουσίες της Επιτροπής για ανάκτηση – Άρθρο 16, παράγραφοι 2 και 3 – Εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει συντομότερη προθεσμία παραγραφής – Αρχή της αποτελεσματικότητας]

(2020/C 240/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Nelson Antunes da Cunha, Lda

κατά

Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι η προβλεπόμενη στη διάταξη αυτή δεκαετής προθεσμία παραγραφής για την άσκηση των εξουσιών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στον τομέα της ανακτήσεως των ενισχύσεων εφαρμόζεται μόνο στις σχέσεις μεταξύ της Επιτροπής και του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται η απόφαση περί ανακτήσεως που εξέδωσε το θεσμικό αυτό όργανο.
- 2) Το άρθρο 16, παράγραφος 2, του κανονισμού 2015/1589, κατά το οποίο η προς ανάκτηση ενίσχυση περιλαμβάνει τόκους, και η αρχή της αποτελεσματικότητας που διαλαμβάνεται στην παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται στην εφαρμογή εθνικής προθεσμίας παραγραφής για την ανάκτηση ενισχύσεων στην περίπτωση παρελεύσεως της προθεσμίας αυτής πριν από την έκδοση της απόφασης της Επιτροπής με την οποία κρίνεται παράνομη η ενίσχυση αυτή και διατάσσεται η ανάκτησή της ή στην περίπτωση παρελεύσεως της εν λόγω προθεσμίας παραγραφής κυρίως επειδή οι εθνικές αρχές καθυστέρησαν να εκτελέσουν την απόφαση αυτή.

(¹) ΕΕ C 455 της 17.12.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ρουμανίας

(Υπόθεση C-638/18) (¹)

[Παράβαση κράτους μέλους – Περιβάλλον – Οδηγία 2008/50/ΕΚ – Ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα – Άρθρο 13, παράγραφος 1, και παράρτημα XI – Συστηματική και διαρκής υπέρβαση των οριακών τιμών για τα μικροσωματίδια (ΑΣ₁₀) στη ζώνη RO32101 (Βουκουρέστι, Ρουμανία) – Άρθρο 23, παράγραφος 1 – Παράρτημα XV – Περίοδος υπερβάσεως «όσο το δυνατόν συντομότερη» – Κατάλληλα μέτρα]

(2020/C 240/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Nicolae και E. Manhaeve)

Καθής: Ρουμανία (εκπρόσωποι: αρχικά A. Wellman, O.-C. Ichim, M. Chicu και C.-R. Canțâr, στη συνέχεια E. Gane, A. Wellman, O.-C. Ichim και M. Chicu)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ρουμανία, αφενός, λόγω της συστηματικής και διαρκούς, από το 2007 μέχρι και τουλάχιστον το 2016, μη τηρήσεως των ημερήσιων οριακών τιμών που ισχύουν για τις συγκεντρώσεις ΑΣ₁₀, και, λόγω της συστηματικής και διαρκούς, από το 2007 μέχρι και το 2014, με εξαίρεση το 2013, μη τηρήσεως των ετήσιων οριακών τιμών που ισχύουν για τις συγκεντρώσεις ΑΣ₁₀ στη ζώνη RO32101 (Βουκουρέστι, Ρουμανία), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/50/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2008, για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα και καθαρότερο αέρα για την Ευρώπη, σε συνδυασμό με το παράρτημα XI της οδηγίας, και, αφετέρου, όσον αφορά τη ζώνη αυτή, από της 11ης Ιουνίου 2010, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 23, παράγραφος 1, της οδηγίας, σε συνδυασμό με το παράρτημα XV αυτής, ιδίως την προβλεπόμενη στο άρθρο 23, παράγραφος 1, εδάφιο 2, της εν λόγω οδηγίας υποχρέωση να διασφαλίζει ότι η περίοδος υπερβάσεως των οριακών τιμών να είναι όσο το δυνατόν συντομότερη.
- 2) Καταδικάζει τη Ρουμανία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 445 της 10.12.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 7ης Μαΐου 2020 [αίτηση του Tribunale di Genova (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — LG κ.λπ. κατά Rina SpA, Ente Registro Italiano Navale

(Υπόθεση C-641/18) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις – Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 – Άρθρο 1, παράγραφος 1 – Έννοια «αστικών και εμπορικών υποθέσεων» και «διοικητικών υποθέσεων» – Πεδίο εφαρμογής – Δραστηριότητες των νηογνομόνων που αναλαμβάνουν την κατάταξη και πιστοποίηση των πλοίων – Acta iure imperii και acta iure gestionis – Προνόμια δημόσιας εξουσίας – Ετεροδικία]

(2020/C 240/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Genova

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

LG κ.λπ.

κατά

Rina SpA, Ente Registro Italiano Navale

Διατακτικό

Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αγωγή αποζημιώσεως στρεφόμενη κατά νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου που ασκούν δραστηριότητα κατάταξης και πιστοποίησης πλοίων για λογαριασμό και κατ' εξουσιοδότηση τρίτου κράτους εμπίπτει στις κατά τη διάταξη αυτή «αστικές και εμπορικές υποθέσεις» και, κατά συνέπεια, στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού, εφόσον η ως άνω δραστηριότητα δεν ασκείται βάσει προνομίων δημόσιας εξουσίας, υπό την έννοια του δικαίου της Ένωσης, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εκτιμήσει. Η περί ετεροδικίας αρχή του εθιμικού διεθνούς δικαίου δεν εμποδίζει την άσκηση, από το επιληφθέν εθνικό δικαστήριο, της προβλεπόμενης από τον εν λόγω κανονισμό διεθνούς δικαιοδοσίας σε διαφορά σχετική με τέτοια αγωγή, σε περίπτωση που το ως άνω δικαστήριο διαπιστώνει ότι οι οργανισμοί αυτοί δεν άσκησαν προνόμια δημόσιας εξουσίας, κατά την έννοια του διεθνούς δικαίου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 25 της 21.1.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2020 [αίτηση του Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — CTT — Correios de Portugal κατά Autoridade Tributária e Aduaneira

(Υπόθεση C-661/18) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Έκπτωση του φόρου επί των εισροών – Άρθρο 173 – Υποκείμενος στον φόρο ο οποίος πραγματοποιεί τόσο πράξεις παρέχουσες δικαίωμα προς έκπτωση όσο και πράξεις μη παρέχουσες το δικαίωμα αυτό – Μέθοδοι εκπτώσεως – Έκπτωση κατ' αναλογία – Έκπτωση αναλόγως της χρήσεως – Άρθρα 184 έως 186 – Διακανονισμός των εκπτώσεων – Μεταβολή των στοιχείων που ελήφθησαν υπόψη για τον καθορισμό του ποσού των εκπτώσεων – Πράξη εκροής η οποία είχε εσφαλμένα θεωρηθεί απαλλασσόμενη από τον ΦΠΑ – Εθνικό μέτρο απαγορεύον τη μεταβολή μεθόδου εκπτώσεως για παρελθόντα έτη – Αποσβεστική του δικαιώματος προθεσμία – Αρχές της φορολογικής ουδετερότητας, της ασφάλειας δικαίου, της αποτελεσματικότητας και της αναλογικότητας]

(2020/C 240/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

CTT — Correios de Portugal

κατά

Autoridade Tributária e Aduaneira

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 173, παράγραφος 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/EΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, ερμηνευόμενο με γνώμονα τις αρχές της φορολογικής ουδετερότητας, της ασφάλειας δικαίου και της αναλογικότητας, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος επιτρέπει, βάσει της διατάξεως αυτής, στους υποκειμένους στον φόρο να προβαίνουν στην έκπτωση του ΦΠΑ αναλόγως της χρήσεως του συνόλου ή μέρους των αγαθών και των υπηρεσιών που χρησιμοποιήθηκαν τόσο για πράξεις παρέχουσες δικαίωμα προς έκπτωση όσο και για πράξεις μη παρέχουσες το δικαίωμα αυτό, το εν λόγω άρθρο της οδηγίας δεν αντιτίθεται σε ρύθμιση του κράτους μέλους απαγορεύουσα στους εν λόγω υποκειμένους στον φόρο να μεταβάλλουν τη μέθοδο εκπτώσεως του ΦΠΑ κατόπιν του καθορισμού της οριστικής αναλογίας.
- 2) Τα άρθρα 184 έως 186 της οδηγίας 2006/112, ερμηνευόμενα με γνώμονα τις αρχές της φορολογικής ουδετερότητας, της αποτελεσματικότητας και της αναλογικότητας, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση βάσει της οποίας υποκείμενος στον φόρο που προέβη σε εκπτώσεις του ΦΠΑ ο οποίος βάρυνε την απόκτηση αγαθών ή τη λήψη υπηρεσιών που χρησιμοποιήθηκαν τόσο για πράξεις παρέχουσες δικαίωμα προς έκπτωση όσο και για πράξεις μη παρέχουσες το δικαίωμα αυτό σύμφωνα με τη μέθοδο η οποία στηρίζεται στον κύκλο εργασιών στερείται της δυνατότητας, κατόπιν του καθορισμού της οριστικής αναλογίας, βάσει του άρθρου 175, παράγραφος 3, της οδηγίας αυτής, να διορθώσει τις εκπτώσεις του ΦΠΑ, εφαρμόζοντας τη μέθοδο της χρήσεως, εφόσον:
 - το οικείο κράτος μέλος επιτρέπει, βάσει του άρθρου 173, παράγραφος 2, στοιχείο γ', της εν λόγω οδηγίας, στους υποκειμένους στον φόρο να προβαίνουν στις εκπτώσεις ΦΠΑ ανάλογα με τη χρήση του συνόλου ή μέρους των αγαθών και των υπηρεσιών που χρησιμοποιήθηκαν τόσο για πράξεις παρέχουσες δικαίωμα προς έκπτωση όσο και για πράξεις μη παρέχουσες το δικαίωμα αυτό,
 - ο υποκείμενος στον φόρο αγνοούσε καλόπιστα, κατά τον χρόνο επιλογής της μεθόδου εκπτώσεως, ότι πράξη την οποία θεωρούσε απαλλασσόμενη από τον φόρο δεν απαλλασσόταν στην πραγματικότητα από αυτόν,
 - η γενική αποκλειστική προθεσμία που τάσσει το εθνικό δίκαιο για τον διακανονισμό των εκπτώσεων δεν έχει ακόμη εκπνεύσει και
 - η μεταβολή μεθόδου εκπτώσεως καθιστά δυνατό τον προσδιορισμό με μεγαλύτερη ακρίβεια του μέρους του ΦΠΑ που αφορά πράξεις παρέχουσες δικαίωμα προς έκπτωση.

(¹) EE C 25 της 21.01.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2020 [αίτηση του Grondwettelijk Hof (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone κατά Ministerraad

(Υπόθεση C-667/18) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 2009/138/EΚ – Ασφάλιση νομικής προστασίας – Άρθρο 201 – Δικαίωμα του λήπτη της ασφάλισης να επιλέγει ελεύθερα τον εκπρόσωπό του – Δικαστική διαδικασία – Έννοια – Διαδικασία διαμεσολάβησης)

(2020/C 240/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Grondwettelijk Hof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone

κατά

Ministerraad

Διατακτικό

Το άρθρο 201, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα II), πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο κατά τη διάταξη αυτή όρος «δικαστική διαδικασία» περιλαμβάνει την περίπτωση διαδικασίας δικαστικής ή εξωδικαστικής διαμεσολάβησης στην οποία επεμβαίνει ή ενδέχεται να επέλθει δικαστήριο, είτε κατά την κίνηση της διαδικασίας αυτής είτε μετά την περάτωσή της.

(¹) EE C 25 της 21.1.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2020 [αίτηση του Cour administrative (Λουξεμβούργο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Β κ.λπ. κατά Administration des contributions directes

(Υπόθεση C-749/18) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρα 49 και 54 ΣΛΕΕ – Ελευθερία εγκατάστασης – Φορολογική νομοθεσία – Φόρος εταιριών – Μητρικές και θυγατρικές εταιρίες – Κάθετη και οριζόντια φορολογική ενοποίηση)

(2020/C 240/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour administrative

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Β κ.λπ.

κατά

Administration des contributions directes

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 49 και 54 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε νομοθεσία κράτους μέλους η οποία, ενώ επιτρέπει την κάθετη φορολογική ενοποίηση μεταξύ ημεδαπής μητρικής εταιρίας ή μόνιμης εγκατάστασης, στο εν λόγω κράτος μέλος, αλλοδαπής μητρικής εταιρίας και των ημεδαπών θυγατρικών της, δεν επιτρέπει την οριζόντια φορολογική ενοποίηση μεταξύ των ημεδαπών θυγατρικών αλλοδαπής μητρικής εταιρίας.
- 2) Τα άρθρα 49 και 54 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε νομοθεσία κράτους μέλους η οποία έχει ως αποτέλεσμα να υποχρεώνεται μια μητρική εταιρία που εδρεύει σε άλλο κράτος μέλος να λύσει την κάθετη φορολογική ενοποίηση που υφίσταται μεταξύ μιας από τις θυγατρικές της και ορισμένων ημεδαπών υποθυγατρικών της, προκειμένου η θυγατρική αυτή να έχει τη δυνατότητα να προβεί σε οριζόντια φορολογική ενοποίηση με άλλες ημεδαπές θυγατρικές της εν λόγω μητρικής εταιρίας, ακόμη και αν η επικεφαλής του ενοποιημένου ομίλου ημεδαπή θυγατρική παραμένει η ίδια και η λύση της κάθετης φορολογικής ενοποίησης πριν από τη λήξη της προβλεπόμενης από την εθνική νομοθεσία ελάχιστης διάρκειας ενοποίησης συνεπάγεται τη διορθωτική χωριστή φορολόγηση των οικείων εταιριών.
- 3) Οι αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε νομοθεσία κράτους μέλους σχετική με καθεστώς φορολογικής ενοποίησης, η οποία προβλέπει ότι κάθε αίτηση υπαγωγής σε τέτοιο καθεστώς πρέπει υποχρεωτικά να υποβάλλεται στην αρμόδια αρχή πριν από τη λήξη της πρώτης φορολογικής χρήσης για την οποία ζητείται η εφαρμογή του καθεστώτος αυτού.

(¹) EE C 93 της 11.3.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2020 [αίτηση του Korkein oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Α κατά Β

(Υπόθεση C-772/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Σήματα – Οδηγία 2008/95/ΕΚ – Άρθρο 5, παράγραφος 1 – Άρθρο 5, παράγραφος 3, στοιχεία β' και γ' – Προσβολή σήματος – Έννοια της φράσεως «να χρησιμοποιεί στις συναλλαγές» – Προϊόν που τίθεται σε ελεύθερη κυκλοφορία – Εισαγωγή – Αποθήκευση – Κατοχή προϊόντων με σκοπό την εμπορία – Εξαγωγή)

(2020/C 240/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

A

κατά

B

Διατακτικό

Το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 3, στοιχεία β' και γ', της οδηγίας αυτής, έχει την έννοια ότι πρόσωπο που δεν ασκεί εμπορική δραστηριότητα ως επαγγελματίας και παραλαμβάνει, θέτει σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός κράτους μέλους και φυλάσσει προϊόντα προδήλως μη προοριζόμενα για ιδιωτική χρήση, τα οποία απεστάλησαν στη διεύθυνσή του από τρίτη χώρα και στα οποία έχει τεθεί σήμα χωρίς τη συγκατάθεση του δικαιούχου, πρέπει να θεωρείται ότι χρησιμοποιεί το σήμα στις συναλλαγές, κατά την έννοια της πρώτης από τις εν λόγω διατάξεις.

⁽¹⁾ ΕΕ C 72 της 25.2.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2020 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-797/18 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως – Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) – Δαπάνες αποκλειόμενες από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από την Ελληνική Δημοκρατία – Κανονισμός (ΕΚ) 1782/2003 – Κανονισμός (ΕΚ) 796/2004 – Κανονισμός (ΕΚ) 1120/2009 – Κανονισμός (ΕΕ) 1306/2013 – Καθεστώς στρεμματικών ενισχύσεων – Έννοια του «μόνιμου βοσκότοπου» – Κατ' αποκοπήν δημοσιονομικές διορθώσεις – Κανονισμός (ΕΚ) 1698/2005 – Εκτίμηση της επιλεξιμότητας των δαπανών – Διαχειριστική αρχή – Κανονισμός (ΕΚ) 1290/2005 – Δαπάνες καλυπτόμενες από την προθεσμία των 24 μηνών – Κανονισμός (ΕΚ) 817/2004 – Σύστημα αποτελεσματικών, ανάλογων με τις παραβάσεις και αποτρεπτικών κυρώσεων – Μέθοδος υπολογισμού της διόρθωσης]

(2020/C 240/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Γ. Κανελλόπουλος, Ε. Λευθεριώτου και Α. Βασιλοπούλου)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Μ. Κωνσταντινίδης, Δ. Τριανταφύλλου και J. Aquilina)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρεί το σημείο 1 του διατακτικού της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 4ης Οκτωβρίου 2018, Ελλάδα κατά Επιτροπής (T-272/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:651), κατά το μέρος που το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή που άσκησε η Ελληνική Δημοκρατία σχετικά με τις κατ' αποκοπήν διορθώσεις ύψους 25 % και 10 % που εφαρμόστηκαν στις στρεμματικές ενισχύσεις για τους βοσκοτόπους όσον αφορά τα έτη υποβολής αιτήσεων 2012 και 2013 καθώς και με την εφάπαξ διόρθωση ποσού 37 163 161,78 ευρώ για το έτος υποβολής αιτήσεων 2013, οι οποίες επιβλήθηκαν με την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2016/417 της Επιτροπής, της 17ης Μαρτίου 2016, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), λόγω αδυναμιών κατά τον καθορισμό και τον έλεγχο των επιλέξιμων μονίμων βοσκοτόπων.
- 2) Αναρεί το σημείο 2 του διατακτικού της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 4ης Οκτωβρίου 2018, Ελλάδα κατά Επιτροπής (T-272/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:651), κατά το μέρος που αποφαινεται επί των δικαστικών εξόδων.
- 3) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως κατά τα λοιπά.
- 4) Ακυρώνει την εκτελεστική απόφαση 2016/417 κατά το μέρος που επιβάλλει στην Ελληνική Δημοκρατία τις κατ' αποκοπήν διορθώσεις ύψους 25 % και 10 % που εφαρμόστηκαν στις στρεμματικές ενισχύσεις για τους βοσκοτόπους όσον αφορά τα έτη υποβολής αιτήσεων 2012 και 2013 καθώς και την εφάπαξ διόρθωση ποσού 37 163 161,78 ευρώ που εφαρμόστηκε για το έτος υποβολής αιτήσεων 2013, λόγω αδυναμιών κατά τον καθορισμό και τον έλεγχο των επιλέξιμων μονίμων βοσκοτόπων.
- 5) Η Ελληνική Δημοκρατία και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν στο πλαίσιο της πρωτοβάθμιας και της αναιρετικής διαδικασίας.

(¹) ΕΕ C 72 της 25.02.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2020 [αίτηση του Krajský súd v Trnave (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — DHL Logistics (Slovakia) spol. s r. o. κατά Finančné riaditeľstvo SR

(Υπόθεση C-810/18) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 – Τελωνειακή ένωση και κοινό δασμολόγιο – Δασμολογική κατάταξη – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Διάκριση 8525 80 91 – Ψηφιακές φωτογραφικές μηχανές – Βιντεοκάμερες – Ψηφιακή κάμερα βίντεο με δυνατότητα λήψεως και εγγραφής σταθερών εικόνων και ακολουθιών βίντεο με ποιότητα αναλύσεως χαμηλότερη των 800 × 600 pixels]

(2020/C 240/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Krajský súd v Trnave

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

DHL Logistics (Slovakia) spol. s r. o.

κατά

Finančné riaditeľstvo SR

Διατακτικό

Η Συνδυασμένη Ονοματολογία που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε διαδοχικά με τον κανονισμό (ΕΚ) 1031/2008 της Επιτροπής, της 19ης Σεπτεμβρίου 2008, τον κανονισμό (ΕΚ) 948/2009 της Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 2009, τον κανονισμό (ΕΕ) 861/2010 της Επιτροπής, της 5ης Οκτωβρίου 2010, τον κανονισμό (ΕΕ) 1006/2011 της Επιτροπής, της 27ης Σεπτεμβρίου 2011, και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 927/2012 της Επιτροπής, της 9ης Οκτωβρίου 2012, έχει την έννοια ότι εμπίπτουν στη διάκριση 8525 80 91 της εν λόγω Συνδυασμένης Ονοματολογίας, ως «βιντεοκάμερες», ψηφιακές κάμερες βίντεο που έχουν διττή λειτουργία, ήτοι λειτουργία λήψεως και εγγραφής τόσο σταθερών εικόνων όσο και ακολουθιών βίντεο, μολονότι, όσον αφορά τις ακολουθίες βίντεο, οι κάμερες αυτές παρέχουν μόνο δυνατότητα λήψεως και εγγραφής τέτοιων ακολουθιών με ποιότητα αναλύσεως εικόνας χαμηλότερη των 800 × 600 pixel, υπό την προϋπόθεση ότι η κύρια λειτουργία των εν λόγω ψηφιακών καμερών βίντεο είναι η λήψη και η εγγραφή τέτοιων ακολουθιών, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) ΕΕ C 82 της 04.03.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2020 [αίτηση του Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — «Overgas Mrezhi» AD, Sdruzhenie s nestopanska tsel «Balgarska gazova asotsiatsia» κατά Komisija za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

(Υπόθεση C-5/19) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Κοινοί κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου – Οδηγία 2009/73/ΕΚ – Άρθρο 3, παράγραφοι 1 έως 3, και άρθρο 41, παράγραφος 16 – Υποχρεώσεις παροχής υπηρεσιών κοινής ωφέλειας – Υποχρεώσεις αποθηκείσεως φυσικού αερίου για τη διασφάλιση του εφοδιασμού και της τακτικής παροχής – Εθνική ρύθμιση προβλέπουσα ότι οι οικονομικές επιβαρύνσεις οι οποίες συνδέονται με τις υποχρεώσεις παροχής υπηρεσιών κοινής ωφέλειας που επιβάλλονται στις επιχειρήσεις φυσικού αερίου μετακυλιούνται στους πελάτες τους – Προϋποθέσεις – Έκδοση πράξεως εθνικής ρυθμιστικής αρχής με την οποία επιβάλλεται υποχρέωση παροχής υπηρεσιών κοινής ωφέλειας – Διαδικασία – Άρθρα 36 και 38 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης)

(2020/C 240/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven administrativen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

«Overgas Mrezhi» AD, Sdruzhenie s nestopanska tsel «Balgarska gazova asotsiatsia»

κατά

Komisija za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

παρισταμένης της: Prokuratura na Republika Bulgaria

Διατακτικό

1) Το άρθρο 3, παράγραφοι 1 έως 3, της οδηγίας 2009/73/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 2003/55/ΕΚ, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα των άρθρων 36 και 38 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους προβλέπουσα ότι το κόστος που απορρέει από τις υποχρεώσεις αποθηκείσεως φυσικού αερίου οι οποίες επιβάλλονται στις επιχειρήσεις φυσικού αερίου για τη διασφάλιση του εφοδιασμού με φυσικό αέριο και της τακτικής παροχής του στο εν λόγω κράτος μέλος βαρύνουν εξ ολοκλήρου τους πελάτες των εν λόγω επιχειρήσεων, οι οποίοι ενδέχεται να είναι ιδιώτες, υπό την προϋπόθεση ότι η κανονιστική αυτή ρύθμιση επιδιώκει σκοπό γενικού οικονομικού συμφέροντος, ότι είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας και ότι οι υποχρεώσεις παροχής υπηρεσιών κοινής ωφέλειας που αυτή προβλέπει είναι σαφώς καθορισμένες, διαφανείς, αμερόληπτες και επαληθεύσιμες και διασφαλίζουν την ισότιμη πρόσβαση των επιχειρήσεων φυσικού αερίου της Ένωσης στους εθνικούς καταναλωτές.

- 2) Η οδηγία 2009/73 έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους η οποία απαλλάσσει την κατά την έννοια της εν λόγω οδηγίας ρυθμιστική αρχή του κράτους μέλους από την υποχρέωση τηρήσεως ορισμένων διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας οι οποίες διέπουν τη διαδικασία εκδόσεως κανονιστικών πράξεων, οσάκις η αρχή αυτή εκδίδει πράξη με την οποία επιβάλλεται υποχρέωση παροχής υπηρεσιών κοινής ωφέλειας, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας, υπό την προϋπόθεση, ωστόσο, ότι η εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία διασφαλίζει ότι η πράξη αυτή είναι σύμφωνη με τις ουσιαστικές απαιτήσεις της εν λόγω διατάξεως, είναι πλήρως αιτιολογημένη, είναι διαθέσιμη στο κοινό, προστατεύοντας συγχρόνως, την εμπιστευτικότητα των τυχόν εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών, και υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο.

(¹) EE C 93 της 11.3.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2020 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — A.m.a. — Azienda Municipale Ambiente SpA κατά Consorzio Laziale Rifiuti — Co.La.Ri.

(Υπόθεση C-15/19) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Περιβάλλον – Απόβλητα – Οδηγία 1999/31/ΕΚ – Υφιστάμενοι χώροι υγειονομικής ταφής – Περίοδος μέριμνας για τον χώρο υγειονομικής ταφής μετά την παύση λειτουργίας – Παράταση – Κόστος της υγειονομικής ταφής των αποβλήτων – Αρχή «ο ρυπαίων πληρώνει» – Διαχρονική εφαρμογή της οδηγίας)

(2020/C 240/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

A.m.a. — Azienda Municipale Ambiente SpA

κατά

Consorzio Laziale Rifiuti — Co.La.Ri.

Διατακτικό

Τα άρθρα 10 και 14 της οδηγίας 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε ερμηνεία εθνικής διάταξης κατά την οποία ένας ΧΥΤΑ που ήταν εν λειτουργία κατά τον χρόνο μεταφοράς της οδηγίας αυτής στην εσωτερική έννομη τάξη πρέπει να υπόκειται στις απορρέουσες από την εν λόγω οδηγία υποχρεώσεις, και ιδίως στην παράταση της περιόδου μετέπειτα μέριμνας για τον συγκεκριμένο ΧΥΤΑ, χωρίς να χρειάζεται να γίνεται διάκριση ανάλογα με την ημερομηνία εναποθήκευσης των αποβλήτων ούτε να προβλέπονται μέτρα για τον περιορισμό των οικονομικών επιπτώσεων της παράτασης έναντι του κατόχου των αποβλήτων.

(¹) EE C 164 της 13.05.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2020 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ποινική διαδικασία κατά των Bouygues travaux publics, Elco construct Bucarest, Welbond armatures

(Υπόθεση C-17/19) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Διακινούμενοι εργαζόμενοι – Κοινωνική ασφάλιση – Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 – Εφαρμοστέα νομοθεσία – Άρθρο 14, σημείο 1, στοιχείο α', και σημείο 2, στοιχείο β' – Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 – Άρθρο 12, παράγραφος 1 – Άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο α' – Αποσπασμένοι εργαζόμενοι – Εργαζόμενοι που ασκούν δραστηριότητα σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη – Κανονισμός (ΕΟΚ) 574/72 – Άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο α' – Άρθρο 12α, σημείο 2, στοιχείο α', και σημείο 4, στοιχείο α' – Κανονισμός (ΕΚ) 987/2009 – Άρθρο 19, παράγραφος 2 – Πιστοποιητικά E 101 και A 1 – Δεσμευτική ισχύς – Έκταση – Κοινωνική ασφάλιση – Εργατικό δίκαιο]

(2020/C 240/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Bouygues travaux publics, Elco construct Bucarest, Welbond armatures.

Διατακτικό

Το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο α', το άρθρο 12α, σημείο 2, στοιχείο α', και σημείο 4, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, και όπως έχει τροποποιηθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) 647/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Απριλίου 2005, καθώς και το άρθρο 19, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 987/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, έχουν την έννοια ότι πιστοποιητικό E 101, το οποίο χορηγήθηκε από τον αρμόδιο φορέα κράτους μέλους, βάσει του άρθρου 14, σημείο 1, στοιχείο α', ή του άρθρου 14, σημείο 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό 118/97 και όπως έχει τροποποιηθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) 1606/98 του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1998, σε εργαζόμενους που ασκούν τις δραστηριότητές τους σε άλλο κράτος μέλος, και πιστοποιητικό A 1, το οποίο χορηγήθηκε από τον φορέα αυτόν, βάσει του άρθρου 12, παράγραφος 1, ή του άρθρου 13, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, όπως έχει τροποποιηθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) 465/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, στους εν λόγω εργαζόμενους, δεσμεύουν τα δικαστήρια του τελευταίου αυτού κράτους μέλους μόνο σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης.

⁽¹⁾ EE C 103 της 18.03.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 7ης Μαΐου 2020 [αίτηση του Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — VO κατά Bezirkshauptmannschaft Tulln

(Υπόθεση C-96/19) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Οδικές μεταφορές – Ημέρες εργασίας και ημέρες ανάπαυσης – Ψηφιακοί ταχογράφοι – Κανονισμός (ΕΕ) 165/2014 – Μη καταγραφή ημερών εργασίας επί της κάρτας οδηγού και μη τήρηση φύλλων καταγραφής – Εθνική ρύθμιση προβλέπουσα υπό τις συνθήκες αυτές την υποχρέωση του οδηγού να επιδεικνύει βεβαίωση του εργοδότη του – Κύρος του εντύπου που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της απόφασης 2009/959/ΕΕ]

(2020/C 240/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

VO

κατά

Bezirkshauptmannschaft Tulln

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 34, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΕ) 165/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Φεβρουαρίου 2014, για τους ταχογράφους στον τομέα των οδικών μεταφορών, ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3821/85 του Συμβουλίου σχετικά με τη συσκευή ελέγχου στον τομέα των οδικών μεταφορών και τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 561/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την εναρμόνιση ορισμένων κοινωνικών διατάξεων στον τομέα των οδικών μεταφορών για τους ταχογράφους κατά τις οδικές μεταφορές, έχει την έννοια ότι δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της προβλεπόμενης απαγορεύσεως εθνική ρύθμιση επιβάλλουσα στον οδηγό οχήματος εξοπλισμένου με ψηφιακό ταχογράφο να επιδεικνύει, ως επικουρικό μέσο αποδείξεως των δραστηριοτήτων του, οσάκις ελλείπουν οι αυτόματες και χειρόγραφες καταχωρίσεις στον εν λόγω ταχογράφο, βεβαίωση συνταχθείσα από τον εργοδότη του με βάση το έντυπο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της αποφάσεως 2009/959/ΕΕ της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2009, για την τροποποίηση της απόφασης 2007/230/ΕΚ περί εντύπου σχετικά με την κοινωνική νομοθεσία όσον αφορά δραστηριότητες οδικών μεταφορών.
- 2) Από την εξέταση του δευτέρου ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του εντύπου της Επιτροπής που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της αποφάσεως 2009/959.

(¹) ΕΕ C 172 της 20.5.2019.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Μαΐου 2020 — BTB Holding Investments SA,
Dufenco Participations Holding SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Foreign Strategic Investments
Holding (FSIH)**

(Υπόθεση C-148/19 P) (¹)

**(Αίτηση αναιρέσεως – Κρατικές ενισχύσεις – Περιφερειακές ενισχύσεις χορηγηθείσες στη βιομηχανία
σιδήρου και χάλυβα – Απόφαση κηρύσσουσα τις ενισχύσεις μη συμβατές με την κοινή αγορά – Έννοια
της «κρατικής ενισχύσεως» – Πλεονέκτημα – Κριτήριο του ιδιώτη επιχειρηματία – Πρόδηλη πλάνη –
Βάρος αποδείξεως – Όρια του δικαστικού ελέγχου)**

(2020/C 240/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: BTB Holding Investments SA, Dufenco Participations Holding SA, (εκπρόσωποι: J.-F. Bellis, R. Luff, M. Favart, και Q. Declève, avocats)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Bottka και G. Luengo), Foreign Strategic Investments Holding (FSIH)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Οι BTB Holding Investments SA και Dufenco Participations Holding SA καταδικάζονται στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 182 της 27.05.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2020 [αίτηση του Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale Per la Regione Puglia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — HB (C-168/19), IC (C-169/19) κατά Istituto nazionale della previdenza sociale

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-168/19 και C-169/19) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων – Άρθρο 21 ΣΛΕΕ – Αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων λόγω ιθαγένειας – Άρθρο 18 ΣΛΕΕ – Σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας – Εργαζόμενοι του δημόσιου τομέα – Συνταξιούχος που κατοικεί σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο που του καταβάλλει σύνταξη γήρατος και ο οποίος δεν έχει την ιθαγένεια του κράτους μέλους κατοικίας – Φόρος εισοδήματος – Προβαλλόμενη απώλεια φορολογικών πλεονεκτημάτων – Προβαλλόμενο εμπόδιο στην ελεύθερη κυκλοφορία και προβαλλόμενη δυσμενής διάκριση)

(2020/C 240/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale Per la Regione Puglia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

HB (C-168/19), IC (C-169/19)

κατά

Istituto nazionale della previdenza sociale

Διατακτικό

Τα άρθρα 18 και 21 ΣΛΕΕ δεν αντιτίθενται σε φορολογικό καθεστώς που απορρέει από συναφθείσα μεταξύ δύο κρατών μελών σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας, δυνάμει της οποίας η φορολογική αρμοδιότητα των κρατών αυτών, όσον αφορά τη φορολόγηση των συντάξεων γήρατος, κατανέμεται αναλόγως του αν οι δικαιούχοι των συντάξεων αυτών ασκούσαν δραστηριότητα εμπίπτουσα στον ιδιωτικό ή στον δημόσιο τομέα και, στην τελευταία αυτή περίπτωση, ανάλογα με το αν έχουν την ιθαγένεια του κράτους μέλους κατοικίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 206 της 17.06.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2020 [αίτηση του Curtea de Apel București (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Hecta Viticol SRL κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați

(Υπόθεση C-184/19) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Οδηγίες 92/83/ΕΟΚ και 92/84/ΕΟΚ – Συντελεστές ειδικών φόρων κατανάλωσης για το κρασί και για τα παρασκευαζόμενα με ζύμωση απλά ποτά, εκτός του κρασιού και της μπύρας – Διαφοροποιημένοι συντελεστές ειδικών φόρων κατανάλωσης – Αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης)

(2020/C 240/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Hecta Viticol SRL

κατά

Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 7, 11 και 15 της οδηγίας 92/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά, και το άρθρο 5 της οδηγίας 92/84/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την προσέγγιση των συντελεστών των ειδικών φόρων κατανάλωσης για τα αλκοολούχα ποτά και την αλκοόλη, έχουν την έννοια ότι δεν επιβάλλουν τον καθορισμό ιδίων συντελεστών ειδικών φόρων κατανάλωσης για τα αλκοολούχα ποτά που εμπίπτουν στην κατηγορία των «κρασιών», κατά την έννοια της οδηγίας 92/83, και για εκείνα που εμπίπτουν στην κατηγορία των «παρασκευαζομένων με ζύμωση ποτών, εκτός του κρασιού και της μπίρας», κατά την έννοια της οδηγίας αυτής.
- 2) Δεν αντιβαίνει στις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης εθνική νομοθεσία με την οποία τροποποιείται ο συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης για τα παρασκευαζόμενα με ζύμωση ποτά, εκτός του κρασιού και της μπίρας, χωρίς να προβλέπεται μεταβατική ρύθμιση, όταν μια τέτοια τροποποίηση αρχίζει να ισχύει οκτώ ημέρες μετά τη δημοσίευση της πράξεως με την οποία θεσπίστηκε και δεν συνεπάγεται ότι οι υποκείμενοι στον φόρο προβαίνουν σε σημαντικές οικονομικές προσαρμογές, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) EE C 187 της 03.06.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2020 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Spenner GmbH & Co. KG κατά Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-189/19) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Περιβάλλον – Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Οδηγία 2003/87/ΕΚ – Άρθρο 10α – Μεταβατικό καθεστώς δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων – Απόφαση 2011/278/ΕΕ – Άρθρο 9 – Προσδιορισμός του ιστορικού επιπέδου δραστηριότητας – Σημαντική μεταβολή της παραγωγικής ικανότητας εγκαταστάσεως η οποία επήλθε πριν από την περίοδο αναφοράς – Προσδιορισμός της κρίσιμης περιόδου αναφοράς)

(2020/C 240/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Spenner GmbH & Co. KG

κατά

Bundesrepublik Deutschland

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 9, παράγραφος 9, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, έχει την έννοια ότι δεν εφαρμόζεται στις σημαντικές επεκτάσεις της παραγωγικής ικανότητας κατεστημένης εγκαταστάσεως οι οποίες επήλθαν πριν από την περίοδο αναφοράς η οποία καθορίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 1, της αποφάσεως αυτής.
- 2) Το άρθρο 9, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/278 έχει την έννοια ότι δεν επιβάλλει στην αρμόδια εθνική αρχή να καθορίζει η ίδια την κρίσιμη περίοδο αναφοράς για την εκτίμηση των ιστορικών επιπέδων δραστηριότητας μιας εγκαταστάσεως.

(¹) EE C 182 της 27.5.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2020 [αίτηση του Landgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ΟΙ κατά Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

(Υπόθεση C-191/19) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Αεροπορικές μεταφορές – Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 – Αποζημίωση των επιβατών αεροπορικών μεταφορών σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης – Άρνηση επιβίβασης – Ματαίωση – Πτήση με ανταπόκριση – Τροποποίηση της κράτησης που αφορά μία από τις πτήσεις που συνθέτουν την αεροπορική μεταφορά παρά τη θέληση του επιβάτη – Άφιξη του επιβάτη στον τελικό προορισμό του χωρίς καθυστέρηση]

(2020/C 240/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Frankfurt am Main

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ΟΙ

κατά

Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

Διατακτικό

Ο κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91, και ιδίως το άρθρο 7, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν οφείλεται αποζημίωση σε επιβάτη ο οποίος έχει ενιαία κράτηση για πτήση με ανταπόκριση σε περίπτωση που η κράτησή του τροποποιήθηκε παρά τη θέλησή του, με συνέπεια, αφενός, να μην επιβιβαστεί αυτός στην πρώτη πτήση που συνέδετε τη μεταφορά του για την οποία είχε κάνει κράτηση ενώ η πτήση αυτή πραγματοποιήθηκε και, αφετέρου, να του παραχωρηθεί θέση σε επόμενη πτήση η οποία του παρέσχε τη δυνατότητα να επιβιβαστεί στη δεύτερη πτήση που συνέδετε τη μεταφορά του για την οποία είχε κάνει κράτηση και κατ' αυτόν τον τρόπο να αφιχθεί στον τελικό προορισμό του κατά την προγραμματισμένη ώρα άφιξης.

⁽¹⁾ EE C 206 της 17.6.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2020 [αίτηση του Landesgericht für Zivilrechtssachen Graz (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — NK κατά MS, AS

(Υπόθεση C-208/19) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Δικαιώματα των καταναλωτών – Οδηγία 2011/83/ΕΕ – Πεδίο εφαρμογής – Άρθρο 3, παράγραφος 3, στοιχείο στ' – Έννοια των «συμβάσεων για την κατασκευή νέων κτηρίων» – Άρθρο 16, στοιχείο γ' – Έννοια των «αγαθών που κατασκευάζονται σύμφωνα με τις προδιαγραφές του καταναλωτή ή σαφώς εξατομικευμένων» – Σύμβαση μεταξύ αρχιτέκτονα και καταναλωτή για την εκπόνηση σχεδίου νέας μονοκατοικίας)

(2020/C 240/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht für Zivilrechtssachen Graz

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

NK

κατά

MS, AS

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 3, παράγραφος 3, στοιχείο στ', της οδηγίας 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, έχει την έννοια ότι δεν συνιστά σύμβαση για την κατασκευή νέου κτιρίου, κατά τη διάταξη αυτή, μια σύμβαση συναφθείσα μεταξύ αρχιτέκτονα και καταναλωτή δυνάμει της οποίας ο πρώτος αναλαμβάνει την υποχρέωση να πραγματοποιήσει, για τον δεύτερο, μόνον τον σχεδιασμό μιας προς ανέγερση μονοκατοικίας και, στο πλαίσιο αυτό, να εκπονήσει σχέδια.
- 2) Το άρθρο 2, σημεία 3 και 4, καθώς και το άρθρο 16, στοιχείο γ', της οδηγίας 2011/83 έχουν την έννοια ότι δεν συνιστά σύμβαση για την προμήθεια αγαθών κατασκευαζόμενων σύμφωνα με τις προδιαγραφές του καταναλωτή ή σαφώς εξατομικευμένων, κατά την τελευταία αυτή διάταξη, μια σύμβαση συναφθείσα μεταξύ αρχιτέκτονα και καταναλωτή δυνάμει της οποίας ο πρώτος αναλαμβάνει την υποχρέωση να πραγματοποιήσει για τον καταναλωτή, σύμφωνα με τις απαιτήσεις και τις επιθυμίες του καταναλωτή, τον σχεδιασμό μιας προς ανέγερση μονοκατοικίας και, στο πλαίσιο αυτό, να εκπονήσει σχέδια.

(¹) EE C 172 της 20.05.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2020 [αίτηση του Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bírósága (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ΟΟ κατά Készenléti Rendőrség

(Υπόθεση C-211/19) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Κοινωνική πολιτική – Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων – Οδηγία 2003/88/ΕΚ – Πεδίο εφαρμογής – Εξαιρέση – Άρθρο 1, παράγραφος 3 – Οδηγία 89/391/ΕΟΚ – Άρθρο 2, παράγραφος 2 – Δραστηριότητες των μονάδων επέμβασης της αστυνομίας)

(2020/C 240/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ΟΟ

κατά

Készenléti Rendőrség

Διατακτικό

Το άρθρο 1, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, έχει την έννοια ότι το άρθρο 2, σημεία 1 και 2, της οδηγίας αυτής έχει εφαρμογή επί των μελών των οργάνων της τάξης που ασκούν καθήκοντα επιτήρησης στα εξωτερικά σύνορα κράτους μέλους σε περίπτωση εισροής υπηκόων τρίτων χωρών στα εν λόγω σύνορα, εκτός αν από το σύνολο των περιστάσεων που ασκούν επιρροή συνάγεται ότι η αποστολή τους εκτελείται στο πλαίσιο έκτακτων συμβάντων, των οποίων η βαρύτητα και η κλίμακα επιβάλλουν τη λήψη μέτρων αναγκαίων για την προστασία της ζωής, της υγείας καθώς και της ασφάλειας του κοινωνικού συνόλου, η δε ορθή εκτέλεση των μέτρων αυτών θα διακυβευόταν αν έπρεπε να τηρηθούν όλοι οι κανόνες της ως άνω οδηγίας, ζήτημα το οποίο πρέπει να ελεγχθεί από το αιτούν δικαστήριο.

(¹) EE C 187 της 03.06.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 30ής Απριλίου 2020 [αίτηση του Κύρια (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Υπόθεση C-258/19) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας – Οδηγία 77/388/ΕΟΚ – Άρθρο 10, παράγραφος 2, πρώτο και τρίτο εδάφιο, άρθρο 17, παράγραφος 1, και άρθρο 18, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Άρθρο 63, άρθρο 64, παράγραφος 1, άρθρο 66, πρώτο εδάφιο, στοιχεία α' έως γ', άρθρο 167 και άρθρο 179, πρώτο εδάφιο – Παροχή υπηρεσιών που πραγματοποιήθηκε πριν από την προσχώρηση της Ουγγαρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση – Ακριβής καθορισμός του τιμήματος για την εν λόγω παροχή υπηρεσιών, ο οποίος έλαβε χώρα μετά την προσχώρηση – Έκδοση του σχετικού με την εν λόγω παροχή υπηρεσιών τιμολογίου και εξόφλησή του μετά την προσχώρηση – Αποκλεισμός της άσκησης του δικαιώματος προς έκπτωση του ΦΠΑ βάσει του εν λόγω τιμολογίου λόγω παραγραφής – Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου)

(2020/C 240/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Κύρια

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft.

κατά

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Διατακτικό

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν είναι αρμόδιο να απαντήσει στα ερωτήματα που υπέβαλε το Κύρια (Ανώτατο Δικαστήριο, Ουγγαρία).

⁽¹⁾ EE C 187 της 03.06.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2020 [αίτηση του Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — T-Systems Magyarország Zrt., BKK Budapesti Közlekedési Központ Zrt. κατά Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

(Υπόθεση C-263/19) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Δημόσιες συμβάσεις – Σύναψη δημοσίων συμβάσεων – Οδηγία 2014/24/ΕΕ – Άρθρο 1, παράγραφος 2, και άρθρο 72 – Οδηγία 2014/25/ΕΕ – Άρθρο 1, παράγραφος 2, και άρθρο 89 – Διαδικασίες προσφυγής στον τομέα της συνάψεως συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων – Οδηγία 89/665/ΕΟΚ – Άρθρο 2ε, παράγραφος 2 – Διαδικασίες συνάψεως των συμβάσεων φορέων οι οποίοι λειτουργούν στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών – Οδηγία 92/13/ΕΟΚ – Άρθρο 2ε, παράγραφος 2 – Τροποποιήσεις συμβάσεως συναφθείσας κατόπιν διαδικασίας δημόσιου διαγωνισμού – Μη διεξαγωγή νέας διαδικασίας διαγωνισμού – Πρόστιμα τα οποία επιβάλλονται στην αναθέτουσα αρχή και τον ανάδοχο της συμβάσεως – Αρχή της αναλογικότητας)

(2020/C 240/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Törvényszék

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

T-Systems Magyarorszáig Zrt., BKK Budapesti Közlekedési Központ Zrt.

κατά

Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

παρισταμένου του

Közbeszerzési Hatóság Elnöke

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2ε, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2007, το άρθρο 2ε, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων στις διαδικασίες σύναψης των συμβάσεων φορέων οι οποίοι λειτουργούν στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/66, οι αιτιολογικές σκέψεις 19 έως 21 της οδηγίας 2007/66, καθώς και οι αιτιολογικές σκέψεις 12, 113, 115 και 117, το άρθρο 1, παράγραφος 2, και το άρθρο 89 της οδηγίας 2014/25/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης συμβάσεων φορέων που δραστηριοποιούνται στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών και την κατάργηση της οδηγίας 2004/17/ΕΚ, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία, στο πλαίσιο διαδικασίας προσφυγής που κινείται αυτεπαγγέλτως από ελεγκτική αρχή, επιτρέπει τον καταλογοισμό παραβάσεως και την επιβολή προστίμου όχι μόνο στην αναθέτουσα αρχή αλλά και στον ανάδοχο της σύμβασεως, στην περίπτωση που, κατά την τροποποίηση της εν λόγω υπό εκτέλεση σύμβασεως, δεν τηρήθηκαν παρά τον νόμο οι κανόνες περί συνάψεως δημοσίων συμβάσεων. Εντούτοις, όταν η δυνατότητα αυτή προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία, η διαδικασία προσφυγής πρέπει να είναι σύμφωνη με το δίκαιο της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των γενικών αρχών του, στο μέτρο που η οικεία δημόσια σύμβαση εμπίπτει η ίδια στο καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής των οδηγιών περί δημοσίων συμβάσεων, είτε εξ αρχής είτε κατόπιν της παράνομης τροποποίησώς της.
- 2) Το ύψος του προστίμου το οποίο επιβάλλεται ως κύρωση για την παράνομη τροποποίηση δημοσίας σύμβασεως συναφθείσας μεταξύ της αναθέτουσας αρχής και του αναδόχου της σύμβασεως πρέπει να καθορίζεται λαμβανομένης υπόψη της συμπεριφοράς εκάστου των συμβαλλομένων αυτών.

(¹) ΕΕ C 206 της 17.06.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2020 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — EIS GmbH κατά ΤΟ

(Υπόθεση C-266/19) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Οδηγία 2011/83/ΕΕ – Άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχεία γ' και η', και παράγραφος 4 – Παράρτημα Ι, τμήμα Α – Δικαίωμα υπαναχώρησης – Πληροφορίες που πρέπει να παρέχει ο έμπορος σχετικά με τις προϋποθέσεις, την προθεσμία και τη διαδικασία άσκησης του δικαιώματος υπαναχώρησης – Υποχρέωση του εμπόρου να γνωστοποιεί τον αριθμό τηλεφώνου του «εάν υπάρχει» – Περιεχόμενο)

(2020/C 240/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

EIS GmbH

κατά

ΤΟ

Διατακτικό

Το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία ο αριθμός τηλεφώνου ενός εμπόρου εμφανίζεται στον ιστότοπό του κατά τρόπον ώστε να προκύπτει, για τον μέσο καταναλωτή, ήτοι τον καταναλωτή που έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος, ότι ο έμπορος αυτός χρησιμοποιεί τον εν λόγω αριθμό προκειμένου να επικοινωνεί με τους καταναλωτές, ο αριθμός αυτός πρέπει να θεωρηθεί ότι «υπάρχει» κατά την έννοια της διάταξης αυτής. Σε μια τέτοια περίπτωση, το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχεία γ' και η', και παράγραφος 4, της οδηγίας αυτής, σε συνδυασμό με το παράρτημα I, τμήμα Α, της ίδιας οδηγίας, έχει την έννοια ότι ο έμπορος ο οποίος παρέχει στον καταναλωτή, πριν αυτός δεσμευθεί με εξ αποστάσεως ή εκτός εμπορικού καταστήματος συναπτόμενη σύμβαση, τις πληροφορίες σχετικά με τη διαδικασία άσκησης του δικαιώματος υπαναχώρησης, κάνοντας χρήση προς τον σκοπό αυτό του σχετικού υποδείγματος οδηγιών που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I, τμήμα Α, υποχρεούται να αναγράφει τον εν λόγω αριθμό τηλεφώνου, προκειμένου ο καταναλωτής αυτός να μπορεί να του γνωστοποιήσει μέσω του αριθμού αυτού την τυχόν απόφασή του να κάνει χρήση του εν λόγω δικαιώματος.

(¹) ΕΕ C 230 της 8.7.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 7ης Μαΐου 2020 [αιτήσεις του Trgovački sud u Zagrebu (Κροατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — PARKING d.o.o. κατά SAWAL d.o.o. (C-267/19), Interplastics s. r. o. κατά Letifico d.o.o. (C-323/19)

(Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-267/19 και C-323/19) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 – Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις – Συμβολαιογράφοι ενεργούντες στο πλαίσιο διαδικασιών αναγκαστικής εκτελέσεως που κινούνται επί τη βάση εγγράφου το οποίο αποτελεί πλήρη απόδειξη – Διαδικασία που δεν διεξάγεται κατ' αντιμωλίαν – Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων – Άρθρο 18 ΣΛΕΕ – Δικαίωμα σε δίκαιη δίκη – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης]

(2020/C 240/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η κροατική

Αιτούν δικαστήριο

Trgovački sud u Zagrebu

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

PARKING d.o.o. (C-267/19), Interplastics s. r. o. (C-323/19)

κατά

SAWAL d.o.o. (C-267/19), Letifico d.o.o. (C-323/19)

Διατακτικό

Το άρθρο 18 ΣΛΕΕ και το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία εξουσιοδοτεί τους συμβολαιογράφους, ενεργούντες στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων που τους ανατίθενται στις διαδικασίες αναγκαστικής εκτελέσεως που κινούνται επί τη βάση εγγράφου το οποίο αποτελεί πλήρη απόδειξη, να εκδίδουν διαταγές εκτελέσεως οι οποίες, όπως προκύπτει από την απόφαση της 9ης Μαρτίου 2017, Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193), δεν μπορούν να αναγνωρίζονται και να εκτελούνται σε άλλο κράτος μέλος.

(¹) ΕΕ C 263 της 05.08.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-276/19) ⁽¹⁾

[Παράβαση κράτους μέλους – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/EK – Παρεκκλίσεις – Μέτρα απλούστευσης και πρόληψης της φοροδιαφυγής ή της φοροαποφυγής – Άρθρο 395, παράγραφος 2 – Υποχρέωση των κρατών μελών να κοινοποιούν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τα ειδικά μέτρα που αποσκοπούν στην απλούστευση της είσπραξης του ΦΠΑ – Ουσιώδης τροποποίηση του αρχικώς κοινοποιηθέντος μέτρου]

(2020/C 240/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: X. Lewis και J. Jokubauskaitė)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: F. Shibli, επικουρούμενος από τους O. Thomas, QC, και R. Hill, barrister)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, με τη θέσπιση νέων μέτρων απλούστευσης που επεκτείνουν την εφαρμογή του μηδενικού συντελεστή και την εξαιρέση από τη συνήθη υποχρέωση περί τήρησης μητρώου φόρου προστιθέμενης αξίας που προβλέπεται στο Value Added Tax (Terminal Markets) Order 1973 [διάταγμα περί φόρου προστιθέμενης αξίας (αγορές εμπορευμάτων) του 1973], όπως τροποποιήθηκε με το Value Added Tax (Terminal Markets) (Amendment) Order 1975 [διάταγμα περί φόρου προστιθέμενης αξίας (αγορές εμπορευμάτων) (τροποποίηση) του 1975] χωρίς να υποβάλει αίτηση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή προκειμένου να λάβει την έγκριση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει του άρθρου 395, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας.
- 2) Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 206 της 17.06.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 14ης Μαΐου 2020 [αιτήσεις του Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — FMS, FNZ (C-924/19 PPU), SA και SA junior (C-925/19 PPU) κατά Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-924/19 PPU και C-925/19 PPU) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Πολιτική ασύλου και μετανάστευσης – Οδηγία 2013/32/ΕΕ – Αίτηση διεθνούς προστασίας – Άρθρο 33, παράγραφος 2 – Λόγοι απαραδέκτου – Άρθρο 40 – Μεταγενέστερες αιτήσεις – Άρθρο 43 – Διαδικασίες στα σύνορα – Οδηγία 2013/33/ΕΕ – Άρθρο 2, στοιχείο η', και άρθρα 8 και 9 – Κράτηση – Νομιμότητα – Οδηγία 2008/115/ΕΕ – Άρθρο 13 – Αποτελεσματικά μέσα έννομης προστασίας – Άρθρο 15 – Κράτηση – Νομιμότητα – Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης)

(2020/C 240/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

FMS, FNZ (C-924/19 PPU), SA και SA junior (C-925/19 PPU)

κατά

Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 13 της οδηγίας 2008/115/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους δυνάμει της οποίας η μεταβολή, από διοικητική αρχή, της χώρας προορισμού που μνημονεύεται σε προγενέστερη απόφαση επιστροφής μπορεί να προσβληθεί από τον ενδιαφερόμενο υπήκοο τρίτης χώρας μόνο μέσω προσφυγής που ασκείται ενώπιον διοικητικής αρχής, χωρίς να διασφαλίζεται μεταγενέστερος δικαστικός έλεγχος της απόφασης της αρχής αυτής. Σε μια τέτοια περίπτωση, η αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης καθώς και το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, έχουν την έννοια ότι επιβάλλουν στο εθνικό δικαστήριο που επιλαμβάνεται ένδικης προσφυγής με την οποία αμφισβητείται η νομιμότητα, υπό το πρίσμα του δικαίου της Ένωσης, της απόφασης επιστροφής που συνίσταται σε τέτοια μεταβολή της χώρας προορισμού να κρίνει ότι έχει αρμοδιότητα να αποφανθεί επί της εν λόγω ένδικης προσφυγής.
- 2) Το άρθρο 33 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση που επιτρέπει την απόρριψη αίτησης διεθνούς προστασίας ως απαράδεκτης με την αιτιολογία ότι ο αιτών αφίχθη στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους από κράτος στο οποίο δεν εκτιμάται σε διώξεις ή σε κίνδυνο σοβαρής βλάβης, κατά την έννοια της εθνικής διάταξης που μεταφέρει στο εσωτερικό δικαίο το άρθρο 15 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας, ή εντός του οποίου εξασφαλίζεται επαρκές επίπεδο προστασίας.
- 3) Η οδηγία 2013/32, σε συνδυασμό με το άρθρο 18 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας που απορρέει από το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, έχει την έννοια ότι, όταν αίτηση ασύλου έχει απορριφθεί με απόφαση η οποία επικυρώθηκε με έχουσα ισχύ δεδικασμένου δικαστική απόφαση, προτού διαπιστωθεί ότι η εν λόγω απορριπτική απόφαση αντιβαίνει στο δικαίο της Ένωσης, η κατά το άρθρο 2, στοιχείο στ', της οδηγίας 2013/32 αποφαινόμενη αρχή δεν υποχρεούται να επανεξετάσει αυτεπαγγέλτως την αίτηση αυτή. Το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2013/32 έχει την έννοια ότι το γεγονός ότι υφίσταται απόφαση του Δικαστηρίου με την οποία διαπιστώνεται ότι αντιβαίνει στο δικαίο της Ένωσης εθνική ρύθμιση που επιτρέπει την απόρριψη αίτησης διεθνούς προστασίας ως απαράδεκτης για τον λόγο ότι ο αιτών εισήλθε στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους από κράτος στο οποίο δεν εκτιμάται σε διώξεις ή σε κίνδυνο σοβαρής βλάβης ή στο οποίο διασφαλίζεται επαρκές επίπεδο προστασίας, συνιστά νέο στοιχείο σχετικά με την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας, κατά την έννοια της διάταξης αυτής. Επίσης, η εν λόγω διάταξη δεν εφαρμόζεται σε μεταγενέστερη αίτηση, κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο ιζ', της οδηγίας αυτής, όταν η αποφαινόμενη αρχή διαπιστώνει ότι η μη δυνάμενη να προσβληθεί απόρριψη της προγενέστερης αίτησης αντιβαίνει στο δικαίο της Ένωσης. Η εν λόγω αρχή επιβάλλεται, κατ' ανάγκη, να προβεί στη διαπίστωση αυτή όταν η ως άνω αντίθεση απορρέει από απόφαση του Δικαστηρίου ή διαπιστώθηκε, παρεμπιπτόντως, από εθνικό δικαστήριο.
- 4) Η οδηγία 2008/115 και η οδηγία 2013/33/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία, έχουν την έννοια ότι η επιβαλλόμενη σε υπήκοο τρίτης χώρας υποχρέωση να διαμένει μονίμως σε ζώνη διέλευσης με περιορισμένη και κλειστή περίμετρο, εντός της οποίας οι μετακινήσεις του εν λόγω υπηκόου είναι περιορισμένες και εποπτεύονται και την οποία ο εν λόγω υπήκοος δεν μπορεί νομίμως να εγκαταλείψει με δική του πρωτοβουλία, προς οποιαδήποτε κατεύθυνση, συνιστά στέρηση της ελευθερίας, η οποία αποτελεί χαρακτηριστικό γνώρισμα της «κράτησης», κατά την έννοια των εν λόγω οδηγιών.
- 5) Το άρθρο 43 της οδηγίας 2013/32 έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει την κράτηση αιτούντος διεθνή προστασία σε ζώνη διέλευσης για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των τεσσάρων εβδομάδων.
- 6) Τα άρθρα 8 και 9 της οδηγίας 2013/33 έχουν την έννοια ότι αποκλείουν, πρώτον, να τεθεί αιτών διεθνή προστασία υπό κράτηση για τον λόγο και μόνον ότι δεν μπορεί να καλύψει τις ανάγκες του, δεύτερον, να λάβει χώρα η κράτηση αυτή χωρίς προηγούμενη έκδοση αιτιολογημένης απόφασης με την οποία διατάσσεται η θέση υπό κράτηση και χωρίς να έχει εξεταστεί η αναγκαιότητα και η αναλογικότητα ενός τέτοιου μέτρου και, τρίτον, να μην υφίσταται δικαστικός έλεγχος της νομιμότητας της διοικητικής απόφασης με την οποία διατάσσεται η κράτηση του ως άνω αιτούντος. Αντιθέτως, το άρθρο 9 της οδηγίας αυτής έχει την έννοια ότι δεν επιβάλλει στα κράτη μέλη να καθορίζουν μέγιστη διάρκεια για τη διατήρηση της κράτησης, εφόσον το εθνικό δικαίο εγγυάται ότι η κράτηση διαρκεί μόνο για όσο διάστημα συντρέχει ο λόγος που τη δικαιολογεί και ότι οι διοικητικές διαδικασίες που συνδέονται με τον λόγο αυτόν διεξάγονται με επιμέλεια.

- 7) Το άρθρο 15 της οδηγίας 2008/115 έχει την έννοια ότι αποκλείει, πρώτον, να τεθεί υπήκοος τρίτης χώρας υπό κράτηση για τον λόγο και μόνον ότι έχει εκδοθεί εις βάρος του απόφαση επιστροφής και ότι δεν μπορεί να καλύψει τις ανάγκες του, δεύτερον, να λάβει χώρα η κράτηση αυτή χωρίς προηγούμενη έκδοση αιτιολογημένης απόφασης με την οποία διατάσσεται η θέση υπό κράτηση και χωρίς να έχει εξεταστεί η αναγκαιότητα και η αναλογικότητα ενός τέτοιου μέτρου, τρίτον, να μην υφίσταται δικαστικός έλεγχος της νομιμότητας της διοικητικής απόφασης με την οποία διατάσσεται η κράτηση και, τέταρτον, να μπορεί η ως άνω κράτηση να υπερβαίνει τους 18 μήνες και να διατηρείται ενώ η διαδικασία απομάκρυνσης δεν είναι πλέον εν εξελίξει ή δεν εκτελείται πλέον με τη δέουσα επιμέλεια.
- 8) Η αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης καθώς και το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν την έννοια ότι εθνικό δικαστήριο οφείλει, σε περίπτωση που δεν υφίσταται εθνική διάταξη προβλέπουσα δικαστικό έλεγχο της νομιμότητας διοικητικής απόφασης με την οποία διατάσσεται η θέση υπό κράτηση αιτούντων διεθνή προστασία ή υπηκόων τρίτων χωρών των οποίων απορρίφθηκε η αίτηση ασύλου, να κρίνει ότι έχει αρμοδιότητα να αποφανθεί επί της νομιμότητας μιας τέτοιας θέσης υπό κράτηση και παρέχουν στο δικαστήριο αυτό την εξουσία να διατάξει την άμεση απόλυση των ενδιαφερομένων, εάν εκτιμά ότι η ως άνω θέση υπό κράτηση συνιστά κράτηση που αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης.

Το άρθρο 26 της οδηγίας 2013/33 έχει την έννοια ότι ο αιτών διεθνή προστασία του οποίου έληξε η κριθείσα ως παράνομη κράτηση μπορεί να προβάλλει, ενώπιον του αρμόδιου βάσει του εθνικού δικαίου δικαστηρίου, το δικαίωμά του να λάβει είτε οικονομικό επίδομα που να του παρέχει τη δυνατότητα στέγασης είτε στέγαση σε είδος, το δε δικαστήριο αυτό έχει, δυνάμει του δικαίου της Ένωσης, τη δυνατότητα να διατάξει προσωρινά μέτρα εν αναμονή της έκδοσης της οριστικής του απόφασης.

Η αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης και το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν την έννοια ότι εθνικό δικαστήριο οφείλει, σε περίπτωση που δεν υφίσταται εθνική διάταξη προβλέπουσα δικαστικό έλεγχο του δικαιώματος στέγασης, κατά την έννοια του άρθρου 17 της οδηγίας 2013/33, να κρίνει ότι έχει αρμοδιότητα να επιληφθεί της προσφυγής η οποία αποσκοπεί στη διασφάλιση του δικαιώματος αυτού.

(¹) EE C 161 της 11.05.2020.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Προσφυγή της 28ης Μαΐου 2020 — Comercializadora Eloro κατά EUIPO — Zumex Group (JUMEX)

(Υπόθεση T-310/20)

(2020/C 240/36)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Comercializadora Eloro, SA (Ecatepec, Μεξικό) (εκπρόσωποι: J.L. Gracia Albero, P. Merino Baylos και E. Cebollero González, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Zumex Group, SA (Moncada, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης JUMEX — Υπ' αριθ. ° 12 329 181 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 9ης Μαρτίου 2020 στην υπόθεση R 534/2019-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας και να καταδικάσει την αντίδικο στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος ανακοπής και ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO.

Προβαλλόμενος λόγος

Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 26ης Μαΐου 2020 — France Agro κατά EUIPO — Chafay (Choumicha Saveurs)

(Υπόθεση T-311/20)

(2020/C 240/37)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: France Agro (Αβινιόν, Γαλλία) (εκπρόσωπος: C. de Haas, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Choumicha Chafay (Καζαμπλάνκα, Μαρόκο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΕUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Choumicha Saveurs, σε κόκκινο, πορτοκαλί, κίτρινο, μπορντώ, χρυσό και λευκό χρώμα — Υπ' αριθ. 13 866 553 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του ΕUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του ΕUIPO της 9ης Μαρτίου 2020 στην υπόθεση R 1621/2019-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το ΕUIPO στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 27ης Μαΐου 2020 — EnergieVerbund Dresden κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-317/20)

(2020/C 240/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: EnergieVerbund Dresden GmbH (Δρέσδη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: I. Zenke και T. Heymann, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής, της 26ης Φεβρουαρίου 2019, με την οποία διαπιστώθηκε η συμβατότητα της συγκεντρώσεως «RWE/E.ON Assets» με την εσωτερική αγορά, υπόθεση M.8871 (ΕΕ 2020, C 111, σ. 1)·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους, οι οποίοι είναι κατ' ουσίαν πανομοιότυποι ή παρεμφερείς με εκείνους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-312/20, EVH κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 27ης Μαΐου 2020 — eins energie in sachsen κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-318/20)**

(2020/C 240/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: eins energie in sachsen GmbH & Co. KG (Chemnitz, Γερμανία) (εκπρόσωποι: I. Zenke και T. Heymann, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής, της 26ης Φεβρουαρίου 2019 για τη διαπίστωση του συμβατού της συγκέντρωσης «RWE/E.ON Assets» με την εσωτερική αγορά, υπόθεση M.8871 (EE 2020, C 111, σ. 1)·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους οι οποίοι κατ' ουσίαν ταυτίζονται ή είναι παρεμφερείς με εκείνους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-312/20, EVH κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 27ης Μαΐου 2020 — GGEW κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-319/20)**

(2020/C 240/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: GGEW, Gruppen-Gas- und Elektrizitätswerk Bergstraße AG (Bensheim, Γερμανία) (εκπρόσωποι: I. Zenke και T. Heymann, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής, της 26ης Φεβρουαρίου 2019 για τη διαπίστωση του συμβατού της συγκέντρωσης «RWE/E.ON Assets» με την εσωτερική αγορά, υπόθεση M.8871 (EE 2020, C 111, σ. 1)·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους οι οποίοι κατ' ουσίαν ταυτίζονται ή είναι παρεμφερείς με εκείνους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-312/20, EVH κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 27ης Μαΐου 2020 — Hell Energy Magyarország κατά EUIPO (HELL)

(Υπόθεση T-323/20)

(2020/C 240/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hell Energy Magyarország Kft. (Βουδαπέστη, Ουγγαρία) (εκπρόσωποι: László Á. και Mező B. δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης HELL — Υπ' αριθ. 18 002 048 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 25ης Μαρτίου 2020 στην υπόθεση R 1712/2019-2)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να υποχρεώσει το EUIPO να συνεχίσει τη διαδικασία καταχώρισης όσον αφορά και τα προϊόντα που απορρίφθηκαν.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 28ης Μαΐου 2020 — Group Nivelles κατά EUIPO — Easy Sanitary Solutions (Σιφώνιο ντους)

(Υπόθεση T-327/20)

(2020/C 240/42)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Group Nivelles (Gingelom, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: J.A.M. Jonkhout, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Easy Sanitary Solutions BV (Oldenzaal, Κάτω Χώρες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα: Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα (Σιφώνιο ντους) — Υπ' αριθ. 107 834-0025 κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 17ης Μαρτίου 2020 στην υπόθεση R 2664/2017-3

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να κηρύξει την ακυρότητα, διορθώνοντας την αιτιολογία, του κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος της Easy Sanitary Solutions BV·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως

- Παράβαση του άρθρου 64 του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 63, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 29ης Μαΐου 2020 — Electrodomesticos Taurus κατά EUIPO — Shenzhen Aukey E-Business (AICOOK)

(Υπόθεση T-328/20)

(2020/C 240/43)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Electrodomesticos Taurus, SL (Oliana, Ισπανία) (εκπρόσωπος: E. Manresa Medina, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Shenzhen Aukey E-Business Co. Ltd (Shenzhen, Κίνα)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα / Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Προσφεύγουσα / Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης AICOOK — Υπ' αριθ. 17 174 236 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 23ης Μαρτίου 2020 στην υπόθεση R 2212/2019-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να κρίνει ότι αποδείχθηκε η χρήση του σήματος για το οποίο ασκήθηκε ανακοπή στην κλάση 7 για «Ρομπότ κουζίνας»,
- να απορρίψει την αίτηση καταχώρισης του υπ' αρ. 17 174 236 σήματος, λόγω ομοιότητάς του με το σήμα για το οποίο ασκήθηκε ανακοπή,
- και ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΩΣ, σε περίπτωση που δεν γίνουν δεκτά τα ανωτέρω, να εκδώσει απόφαση με την οποία να αναγνωρίζει ως αποδεδειγμένη τη χρήση του σήματος για το οποίο ασκήθηκε ανακοπή στην κλάση 7 για «Ρομπότ κουζίνας» και

- να διατάξει το τμήμα ανακοπών του ΕUIPO να αποφανθεί επί της ανακοπής B 3006619 (μητρώο σημάτων της ΕΕ αρ. 17 174 236 ΔΙCΟΟΚ), αναγνωρίζοντας ότι αποδείχθηκε η χρήση του σήματος για το οποίο ασκήθηκε ανακοπή στην κλάση 7 για «Ρομπότ κουζίνας».

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 47, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 30ής Μαΐου 2020 — Hypo Vorarlberg Bank κατά ΕΣΕ

(Υπόθεση T-336/20)

(2020/C 240/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hypo Vorarlberg Bank AG (Bregenz, Αυστρία) (εκπρόσωποι: G. Eisenberger και A. Brenneis, δικηγόροι)

Καθού: Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (ΕΣΕ)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης της 19ης Μαρτίου 2020 περί του υπολογισμού των εκ των προτέρων συνεισφορών της Banco Cooperativo Español, S.A., της Hypo Vorarlberg Bank AG (πρώην Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG) και της Portigon AG στο Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης για το 2016 (SRB/ES/2020/16) («Decision of the Single Resolution Board of 19 March 2020 on the calculation of the 2016 ex-ante contributions due by Banco Cooperativo Español S.A., Hypo Vorarlberg Bank AG (formerly: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG), and Portigon AG to the Single Resolution Fund [SRB/ES/2020/16]») καθώς και τα παραρτήματά της, τουλάχιστον κατά το μέρος κατά το οποίο η απόφαση αυτή, από κοινού με το παραρτήματά της, αφορά την καταβλητέα από την προσφεύγουσα συνεισφορά καθώς και
- να καταδικάσει το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους οι οποίοι είναι κατ' ουσίαν πανομοιότυποι ή παρεμφερείς με εκείνους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-479/19, Hypo Vorarlberg Bank κατά ΕΣΕ (!).

(!) ΕΕ 2019, C 305, σ. 58.

Προσφυγή της 2ας Ιουνίου 2020 — Portigon κατά ΕΣΕ

(Υπόθεση T-339/20)

(2020/C 240/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Portigon AG (Ντίσελντορφ, Γερμανία) (εκπρόσωποι: D. Bliesener, V. Jungkind και F. Geber, δικηγόροι)

Καθού: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (ΕΣΕ)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 19 Μαρτίου 2020 απόφαση του καθού περί υπολογισμού των εκ των προτέρων εισφορών στο Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης για το 2016 (αριθμός SRB/ES/2020/16), στο μέτρο που η απόφαση αυτή αφορά την προσφεύγουσα·
- να αναστείλει τη διαδικασία, βάσει του άρθρου 69, στοιχεία γ' και δ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, μέχρις ότου οι προσφυγές στις υποθέσεις T-420/17, T-413/18 και T-481/19 κριθούν τελεσιδικώς ή οι συναφείς δίκες περατωθούν κατ' άλλον τρόπο·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει οκτώ λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος ακυρώσεως: παράβαση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/81 του Συμβουλίου⁽²⁾ και της ΣΛΕΕ καθόσον ζητείται από την προσφεύγουσα να εισφέρει στο Ταμείο.
 - Το καθού επέβαλε εσφαλμένως στην προσφεύγουσα υποχρέωση καταβολής εισφορών, δεδομένου ότι ο κανονισμός (ΕΕ) 806/2014 και η οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽³⁾ δεν προβλέπουν υποχρέωση καταβολής εισφορών για τα υπό εκκαθάριση ιδρύματα. Το άρθρο 114 ΣΛΕΕ απαγορεύει την εισπραξη εισφορών από ιδρύματα όπως η προσφεύγουσα.
 - Ο νομοθέτης δεν μπορούσε να στηρίξει την υποχρέωση καταβολής εισφορών στο άρθρο 114 ΣΛΕΕ ελλείψει στοιχείου συνάφειας προς την εσωτερική αγορά. Η ισχύς εναρμονισμένων κανόνων περί εισφορών σε ολόκληρη την Ένωση ούτε καθιστά ευχερέστερη την άσκηση των θεμελιωδών ελευθεριών ούτε αίρει αισθητές στρεβλώσεις του ανταγωνισμού σε σχέση με ιδρύματα που αποσύρονται από την αγορά.
 - Το καθού επέβαλε εσφαλμένως στην προσφεύγουσα υποχρέωση καταβολής εισφορών, δεδομένου ότι, πρώτον, το ίδρυμα δεν είναι εκτεθειμένο σε κινδύνους, δεύτερον, αποκλείεται τυχόν εξυγίανση βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 και, τρίτον, το ίδρυμα δεν έχει σημασία για τη σταθερότητα του χρηματοοικονομικού συστήματος.
 - Ήδη από τις αρχές του έτους 2012 η προσφεύγουσα έχει παύσει να αναλαμβάνει νέες επιχειρηματικές δραστηριότητες και έχει τεθεί υπό καθεστώς εξυγίανσεως κατόπιν αποφάσεως της Επιτροπής αφορώσας κρατικές ενισχύσεις. Η προσφεύγουσα διακρατεί το μεγαλύτερο μέρος των εναπομενουσών υποχρεώσεών της καταπιστευτικώς υπέρ ενός άλλου φορέα.
 - Ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2015/63 της Επιτροπής⁽⁴⁾ αντιβαίνει στο άρθρο 114 ΣΛΕΕ καθώς και στο άρθρο 103, παράγραφος 7, της οδηγίας 2014/59/ΕΕ ως ουσιώδες στοιχείο της ρυθμίσεως του υπολογισμού των εισφορών (άρθρο 290 ΣΛΕΕ).
2. Δεύτερος λόγος ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), δεδομένου ότι η διαδικασία υπολογισμού δεν παρέχει δυνατότητα πλήρους αιτιολόγησής του τρόπου υπολογισμού των εισφορών.
3. Τρίτος λόγος ακυρώσεως: παράβαση των άρθρων 16 και 20 του Χάρτη, δεδομένου ότι, λόγω της ιδιαίτερης καταστάσεως της προσφεύγουσας, η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει τη γενική αρχή της ίσης μεταχειρίσεως. Η προσβαλλόμενη απόφαση παρεμβαίνει επίσης δυσανάλογα στην επιχειρηματική ελευθερία της προσφεύγουσας.
4. Τέταρτος λόγος ακυρώσεως: παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, δεδομένου ότι η αναδρομική ισχύς δεν είναι αναγκαία για την επίτευξη του επιδιωκόμενου από τον κανονισμό 806/2014 σκοπού ούτε είναι εν προκειμένω επιτρεπτή απλώς και μόνο για λόγους διοικητικής απλούστευσης.
5. Πέμπτος λόγος ακυρώσεως: Παράβαση ουσιώδους τύπου, καθόσον το καθού δεν διερεύνησε επαρκώς τα πραγματικά περιστατικά, δεν άκουσε την προσφεύγουσα πριν από την έκδοση της αποφάσεώς του και αιτιολόγησε ανεπαρκώς την εν λόγω απόφαση.
6. Έκτος λόγος ακυρώσεως (επικουρικώς προβαλλόμενος): Παράβαση του άρθρου 70, παράγραφος 2, του κανονισμού 806/2014 σε συνδυασμό με το άρθρο 103, παράγραφος 7, της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, δεδομένου ότι, κατά τον υπολογισμό του ύψους των εισφορών, το καθού έπρεπε να είχε εξαιρέσει τις απαλλαγμένες κινδύνου υποχρεώσεις από τις κρίσιμες συναφώς υποχρεώσεις.

7. Έβδομος λόγος ακυρώσεως (επικουρικός προβαλλόμενος): Παράβαση του άρθρου 70, παράγραφος 6, του κανονισμού 806/2014 σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφοι 3 και 4 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, δεδομένου ότι εσφαλμένως το καθού υπολόγισε τις εισφορές της προσφεύγουσας με βάση την εκτίμηση της ακαθάριστης αξίας των συμβάσεων παραγώγων.
8. Όγδοος λόγος ακυρώσεως (επικουρικός προβαλλόμενος): Παράβαση του άρθρου 70, παράγραφος 6, του κανονισμού 806/2014 σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 8, στοιχείο α', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2015/63, δεδομένου ότι εσφαλμένως το καθού θεώρησε την προσφεύγουσα ως υπό αναδιοργάνωση ίδρυμα.

- (¹) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποίησης του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ 2014, L 225, σ. 1).
- (²) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2015/81 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2014, περί ενιαίων όρων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις εκ των προτέρων εισφορές στο Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης (ΕΕ 2015, L 15, σ. 1).
- (³) Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2014, L 173, σ. 190).
- (⁴) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2015/63 της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 2014, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις εκ των προτέρων συνεισφορές σε χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσης (ΕΕ 2015, L 11, σ. 44).

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2020 — Αντωνακόπουλος κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-590/18) (¹)

(2020/C 240/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 427 της 26.11.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2020 — ZD κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-591/18) (¹)

(2020/C 240/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 427 της 26.11.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2020 — ZE κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-603/18) (¹)

(2020/C 240/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 436 της 3.12.2018.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων
της Ευρωπαϊκής Ένωσης
L-2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL